42. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1986. JANUÁR 1.

Sajdik Ferenc rajza

SZILVESZTER ÉJSZAKA

– Nagy ég! Nekem a szomszéd lakásban kellett volna az asztal alá inni magamat!

GERILLAHARC

– Én nem váltom vissza az üvegeket, így próbálom megfékezni ezt az országos ivászatot.

...minek nevezzelek?

Nevet változtat a Népköztársaság útján lévő Különlegességi cukrászda, mert – amint a vállalat igazgatóhelyettese egy rádióinterjúban elmondotta – a név sok élcelődésre adott alkalmat. Keserű felismerés lehetett, hogy a különleges egyáltalán nem különleges, sem az anyag, amiből a tészta gyúrva van, sem a kész tészta – és hogy minderre az élcelődők előbb rájöttek, mint a névadók, illetve utódaik. Több törzsvendég javasolta, kereszteljék vissza Lukács cukrászdának, hiszen a Hauer újra Hauer, a Gerbeaud is Gerbeaud, különben is a visszakeresztelések idôszakát éljük. Olvasólevél is megjelent a Lukács név érdekében, de az igazgatóhelyettes úgy nyilatkozott, nem tudják, ki az a Lukács, csupán azt, hogy cukrász volt, bonyolult lenne ennek utánajárni, a leszármazottakat megkeresni, ezért úgy döntöttek, hogy az Izabella nevet választják. Merthogy a cukrászda az Izabella utca sarkán van. Most képzeljék el, hogy ha a szomszédos Vörösmarty utca sarkán lenne! El mernék-e nevezni Vörösmartynak? Hogy micsoda kalamajka lenne!

Remélem, már ebből átérzik, milyen nagy horderejű kérdés az, hogy „minek nevezzelek?" Az előbbinél is bonyolultabb a Bajcsy-Zsilinszky úti Gyertya esete, amit belső nagy viharok fújtak el és nemrég kubai vendéglőként nyílt meg Habana néven. A Gyertyát azelőtt Alkotmánynak hívták, még korábban a tulajról Németnek, ez lett most kubai. Eddig a József körúton volt egy kubai étterem, a Havanna, mivel azonban a Gyertya egy másik vállalaté, az ezt nevezte ki kubainak, Habanának keresztelve el, ami ugyanaz, mint a Havanna, csak spanyolosan. Emiatt a körúti Havannának is fel kellett tennie a kérdést, hogy „minek nevezzem magamat?" Úgy tudom, Szavanna lesz.

De mivel nem járok sem a Habanába, sem a Szavannába, sem a volt Különlegességibe (így nem dalolhatom azt, hogy Izabellának hívják a cukrászdámat) – a „minek nevezzelek" kérdése mást juttat az eszembe, főleg ezekben a napokban. Azt a vendéglátó egységet, amelybe most lépek be és aminek a sorszáma: 1986. Minek nevezhetlek, 1986? Ez a kérdés sem egyszerű. 1985-ről 84 végén az egyik újságban azt olvastam, hogy ezzel a hét szűk esztendő hatodik évébe lépünk, míg a másikban – egy miniszterelnök-helyettesi nyilatkozatban – azt, hogy ez a hét szűk esztendő hetedik éve, de ahhoz, hogy ez legyen az utolsó, még számos feltételt kell teljesíteni. Azóta már tudjuk, hogy a számos feltételből számos nem valósult meg. Tehát akár a hatodik, akár a hetedik volt 85 (és nyilván a miniszterelnök-helyettes tudta jobban), nem az utolsó. Egyes – hivatalos – vélemények szerint ugyan a most következőt már olyan szűknek nem kell neveznünk, de attól tartok, hogy különlegességinek sem.

Földi Iván

Fél-ügy

Tisztelt Magyar Posta! Esküszöm, nem haragszom Önre, érthetetlen hát, hogy miért neheztel. Rám, szegény ügyfélre.

Olvasok ugyanis egy furcsa közleményt a sajtóban. Szívet melengetően kezdődik: „Az utóbbi időben a távbeszélő-ügyekkel kapcsolatos tudakozódás távközlési üzemeinknél nagymértékben megnőtt..." És a későbbiekben megtudhatom, hogy „A távbeszélő-állomások felszerelésével, a távbeszélőszámla díjazásával kapcsolatos felszólalások, érdeklődések érdemi intézése érdekében a Magyar Posta Központja országosan, egységesen szabályozza az ügyfélfogadás rendjét."

Nosza, örvendezem, végre egy jó hír, ha megnőtt az ügyfelek ügyfél-buzgalma, ez csak a félfogadási idő kiterjesztéséhez vezethet. Legalábbis, ha nem neheztel rám, Ön, kedves Posta. Csakhogy, úgy tetszik, baja van velem mégis, bizony, mert a hivatalos ügyfélfogadás idejét éppenhogy leszűkítette. Hétfőnként 8 és 18 óra közé, szerdánként 8 és 16 óra közé szorította. Slussz. Ezen az időn túl még telefonon sem áll szóba velem, azon ritka esetben sem, ha egy szuperegészséges vonalat sikerült szereznem. (Csoda-e, ha már fél félnek is alig érzem magam olykor-olykor?)

Sokat hallom, olvasom különben mostanában, hogy többet s jobban kell dolgoznom, mint régen. Hogy a munkaidőt, így meg úgy, töltsem ki mind teljesebben. A saját munkahelyemen, s ne ügyek után járva valamely hivatalban. Olvasom, hallom továbbá, hogy a Postának nincs elég pénze, s enélkül jóformán egy helyben topog, gúzsba kötve. Sebaj, gondolom, Ön is, Tisztelt Posta, tehetősebb lesz majd, ha gazdagodik maga az ország. Ez pedig az én munkámon múlik. Ha viszont ugyebár, ügyfelesdit (negyedesdit?) játszom, amikor leginkább dolgoznom kéne...

Hát így. Ami engem illet, én még csak megleszek valahogy. Önért, egyetlen Postám, azonban erősen aggódom. És nem pusztán ügyfélfogadási időben. Ezért voltam bátor bátornak lenni, féltő, tehát megkülönböztetett tisztelettel az Ön feltétlen ügyfele:

Münz András

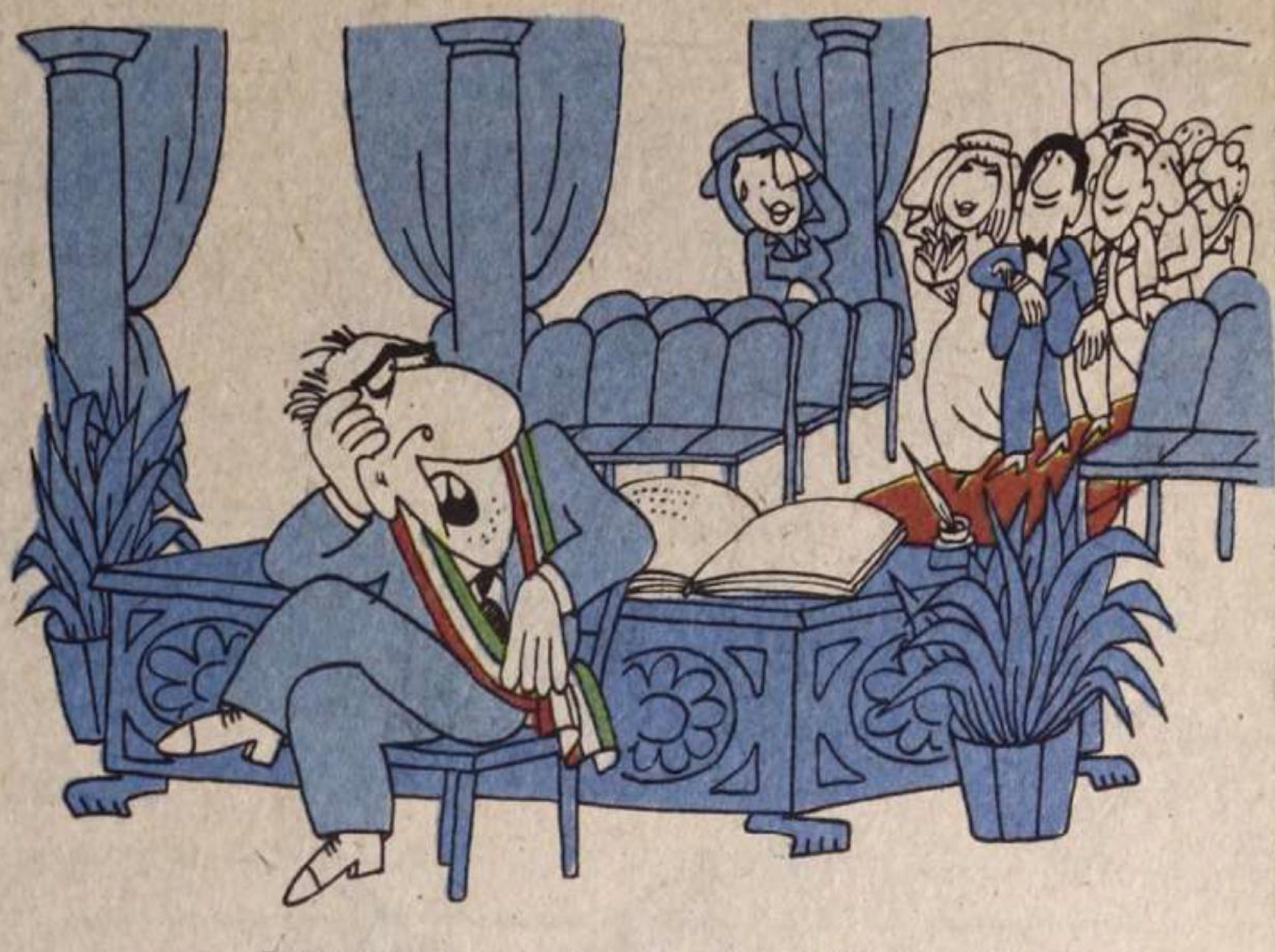
BALÁZS-PIRI BALÁZS:

Mi és most...

FALU VÉGÉN KURTA KOCSMA

SZAKMAI FÁSULTSÁG

— Folyton jönnek és jönnek, aztán válnak és válnak!

— Úgy látszik, mégiscsak komolyan érdeklődik iránta egy külföldi klub...

KISNYUGDÍJAS

— Mi az, már gusztálni sem lehet?

Kiveszem

Január harmadikán, reggel, bekopogott hozzám Z. elvtárs és megkérdezte, hogy mikor akarom kivenni a szabadságomat.

— Tudod, hogy tavaly mennyi zűr volt. Mindenki egyszerre akarta kivenni a szabadságát, júniusban, júliusban, augusztusban...

Nem válaszoltam rögtön. Ezt meg kell fontolni. Agyamon a következő gondolatok futották végig: élek-e még akkor? Mostanában annyian halnak meg, korombéliek. S nekem is annyi bajom van. Fáj a derekam, hol a jobb karom, hol a bal karom zsibbad és néha az az érzésem, hogy egy tégla fekszik a gyomromban. Nem ártana orvoshoz mennem, tudom, de az orvosom, isten nyugosztalja, váratlanul meghalt. S vajon béke lesz-e még? Csillagháborús program, fegyverkezési hajsza, rakéták! Találkozik-e Gorbacsov Reagannel az Egyesült Államokban, és mi lesz a találkozó eredménye? Továbbá mi lesz a dollár árfolyama akkor, amikor én szabadságra akarok menni. Mennyibe fog kerülni egy IBUSZ-út? Ezek az utak évről évre drágábbak. Szó van a vállalat átszervezéséről is. Ha átszervezik, hová kerülök és mennyi lesz a fizetésem? És mennyit fog érni a fizetésem? Milyen árak lesznek a Bosnyák téri piacon? Mennyi tartozásom van még az ótépénél? Tegyük fel, hogy addig beleszeretek egy nőbe, s elveszem feleségül, amilyen marha vagyok. Tegyük fel, hogy az asszony gyereket akar, gyerekeket, ötös ikreket, mert akkor segít a vállalat, a tanács és új lakást kapunk. Ez sajnos, nem megy. Ez ügyben, az én koromban, nem tud segíteni rajtam a vállalat, a tanács. Mire az asszony elválik tőlem. Vajon mibe kerül mostanában egy válás? Ha mégis külföldre megyek, egyedül, nem robbanthatják-e fel a terroristák a repülőt, mielőtt még a légikisasszony felszolgálta volna a kaját, amelynek az ára benne van a repülőjegy árában? Könnyen meglehet, hogy valamelyik angol kocsmában egy ír terrorista bombát dob a sörömbe. No és mi lesz Sarolta nénémmel, aki idén lesz száztíz esztendős és már teljesen szenilis és Jolánkának szólít? Törődnöm kell vele. Annál is inkább, mert mint mondotta, én vagyok az egyetlen örököse. Örökölni fogok utána négyszáz pengőt és néhány első világháborús hadikötvényt. Amilyen pechem van, garázdák megtámadnak az utcán, mert az orrom alatt van a bajuszom. Egy autó is elüthet, mert nem az útviszonyoknak megfelelően rakosgattam az egyik lábamat a másik után. És kire hagyom a halaimat? Meg kell kérdeznem Schuster bácsit, hogy mikor megy szabadságra, mert ő eteti távollétemben a halaimat és ha ő veszi ki a szabadságát, én vigyázok a kutyájára. Ha valaki az akváriumhoz lopakodik, azonnal megtámadja az illetőt, s aztán fizethetem a kórházi költségeket. Mikor vegyem ki a szabadságomat? Izgat, például, hogy mi történik Csádban, ebben az afrikai köztársaságban és ha a posta nem küldi utánam a lapokat, ami gyakran előfordul, akkor teljesen tájékozatlan leszek Csád-ügyben és ez idegesít, szeretek tájékozott lenni. Ha nem kapom meg az újságokat, honnan fogom megtudni, nem körzetesítették-e Budapestet Kislőcéhez, mert akkor minden ügyes-bajos dolgommal le kell utaznom Kislőcére. És honnan lesz pénzem? Esetleg osztrák hitelt veszek fel, hogy megtanulhassak jódlizni, s akkor elmehetek nyaralni Tirolba. Hacsak a kollégám nem utazik ugyanakkor Tirolba, mert ő már tud jódlizni. Ha osztrák kuncsaftjainkkal tárgyalunk, mindig jódlizik, mert egy szót sem tud németül. Mikor vegyem ki a szabadságomat? Ez Husszeintől is függ, a jordániai uralkodótól, mert mi van akkor, ha velem akarja megbeszélni a közel-keleti helyzetet. Nos, ebben az esetben meg kell tanulnom arabusul, hogy megkérdezhessem tőle, van-e színes televíziója és a tévéjük közvetíti-e a futballvilágbajnokságot, mert azt nem akarom kihagyni...

— Tehát, mikor veszed ki a szabadságodat? — kérdezte Z. elvtárs.

— Ma.

— Meddig?

— Holnapig. Hogy holnap mi lesz, azt nem tudom. Szeretek biztosra menni. Vagy ahogy a francia mondja: ziher iszt ziher.

Mikes György

IRÁSVETÍTŐ

ÜNNEP UTÁNI HOLTSZEZON

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— A férjed hogy érzi magát mostanában? — érdeklődik a látogatóba érkezett barátnő.

— Hát tudod, nem valami jól. Napokon át horgászik a fürdőkádban.

— Meg kellene mutatni egy elmeorvosnak.

— Én is gondoltam már erre, de hát annyira szeretem a halat!

• *Az osztályvezető kiadja az utasítást beosztottjának:*

— Ennek az ügyfélnek pedig írja meg, hogy a kérelmét elutasítottuk.

— Vezető elvtárs kérem... jelenleg nincs olyan űrlapunk, amilyenre az elutasító választ szoktuk írni.

— Akkor engedélyezzék azt, amit kért!

SZILÁNKOK

ROSSZ HALLÁS

— Beléptem egy háromszáz tagú énekkarba. Ott nyugodtan énekelhetek hamisan is.

MEGLEPŐ

— Elsejéig kölcsön tudnál adni egy százast?

— Parancsolj, egy piroshasú.

— Félreértesz. Villanykörtét kértem.

GYENGE DARAB

A közönség hatalmas ovációval, hosszan tartó forró tapssal ünnepelte az előadás elmaradását.

JELLEMZÉS

— Az édesapámból mostohaapa lesz, amikor részeg.

FEHÉRNEMŰÜZLET

— Valami olyan hálóinget kérek, amiben nem kell altatót szednem.

MONDÁS

Az élet az ábrándozás megrontója.

ILYEN IS VAN

— A férjem havi hatezer forintot keres. Ebből ötezerkilencszázötvenet költünk kosztra, a többi megmarad gázra, villanyra, házbérre, ruházkodásra.

HŰSÉGES ASSZONY

— Harminc éve elváltunk, de még nem volt erőm megcsalni a férjem.

AJÁNLAT

NYERESÉGES VÁLLALKOZÁST SZERÉNY DÍJAZÁSÉRT VESZTESÉGESSÉ TESZEK!

LEÁNYKÉRÉS

— Irén? Elvált feleségnek jó lesz.

ÁRVASÁG

— Korán egyedül maradtam. Ugyanis a szüleim reggel fél hatra jártak dolgozni.

HÁZTATAROZÁS

— Meg van elégedve a tatarozás ütemével?

— A legnagyobb mértékben. Én vagyok az építési fővállalkozó.

EGY MOZINÉZŐ

— Ma jobb napja lehet ennek a színésznek, mert tegnap ugyanebben a filmben gyengébben játszott.

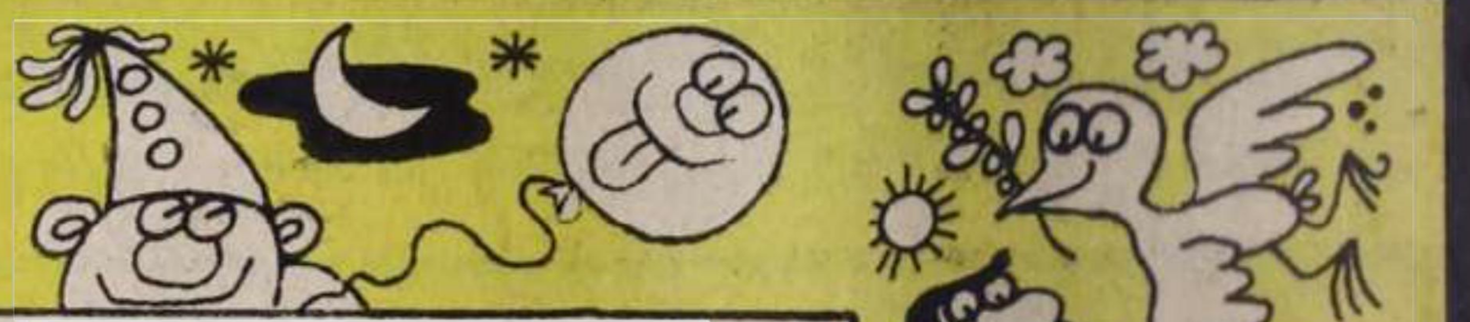
HORGÁSZBÁNAT

— Nincs olyan hosszú karom, hogy megmutathassam, mekkora halat fogtam.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

KÖSZÖNTSÜK EGYMÁST GYEREKEK

JANUÁR

1 SZERDA Újév

Hadd köszöntsünk, ó Szilveszter,
kinek neve jót híresztel:
újesztendő tündérképét,
tartós cipőt, tartós békét.

2 CSÜTÖRTÖK Ábel

Az év első neve Ábel,
köszöntse az emberbábel.
Intsen e név szeretetre,
ne vágj testvért szeletekre!

3 PÉNTEK Genovéva

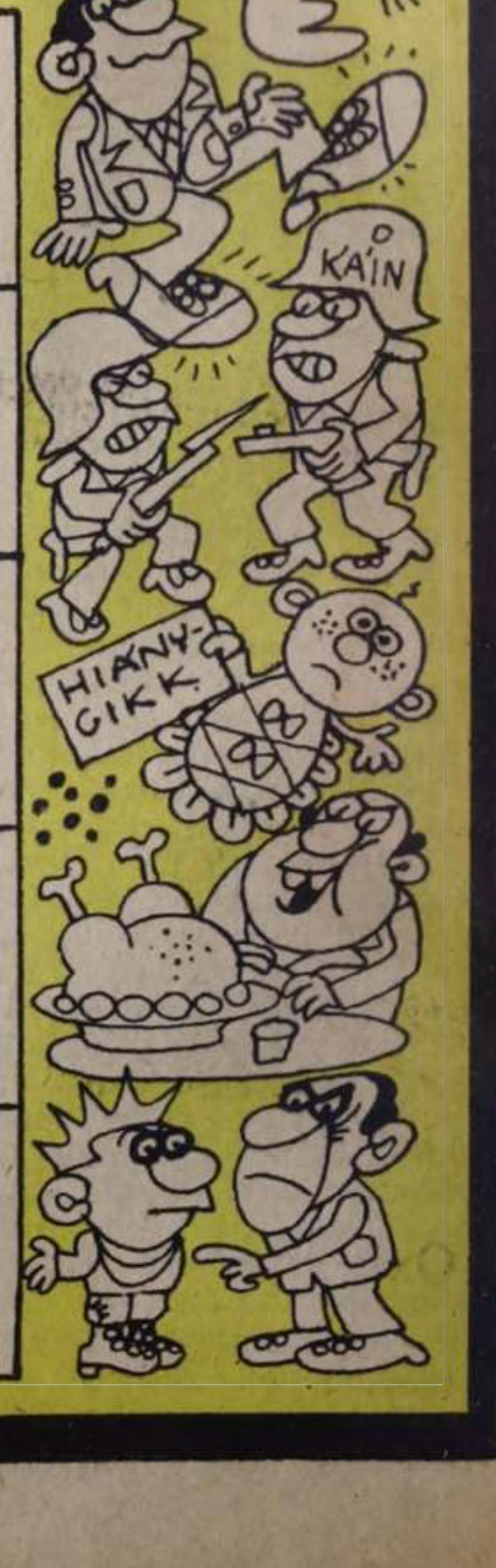
Genovéva sikertitka,
hogy e szép név ma már ritka
Arról szólni alig merek:
miért ritka ma a gyerek?

4 SZOMBAT Titusz

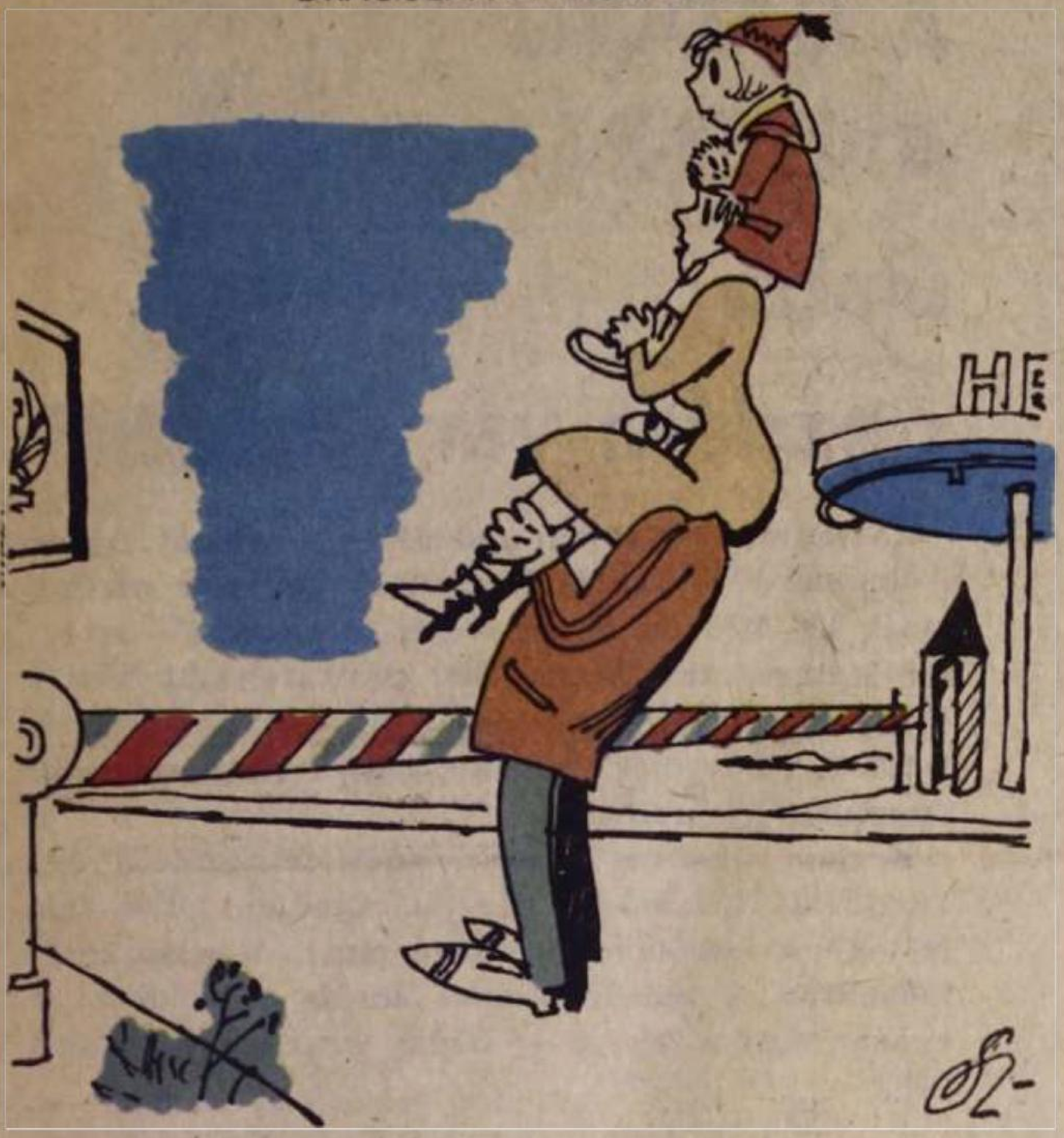
Ave Titusz! Mint nevedben,
légy római jellemedben!
Ne csábítson csalfa étek,
mert pocakot szül a vétek.

5 VASÁRNAP Simon

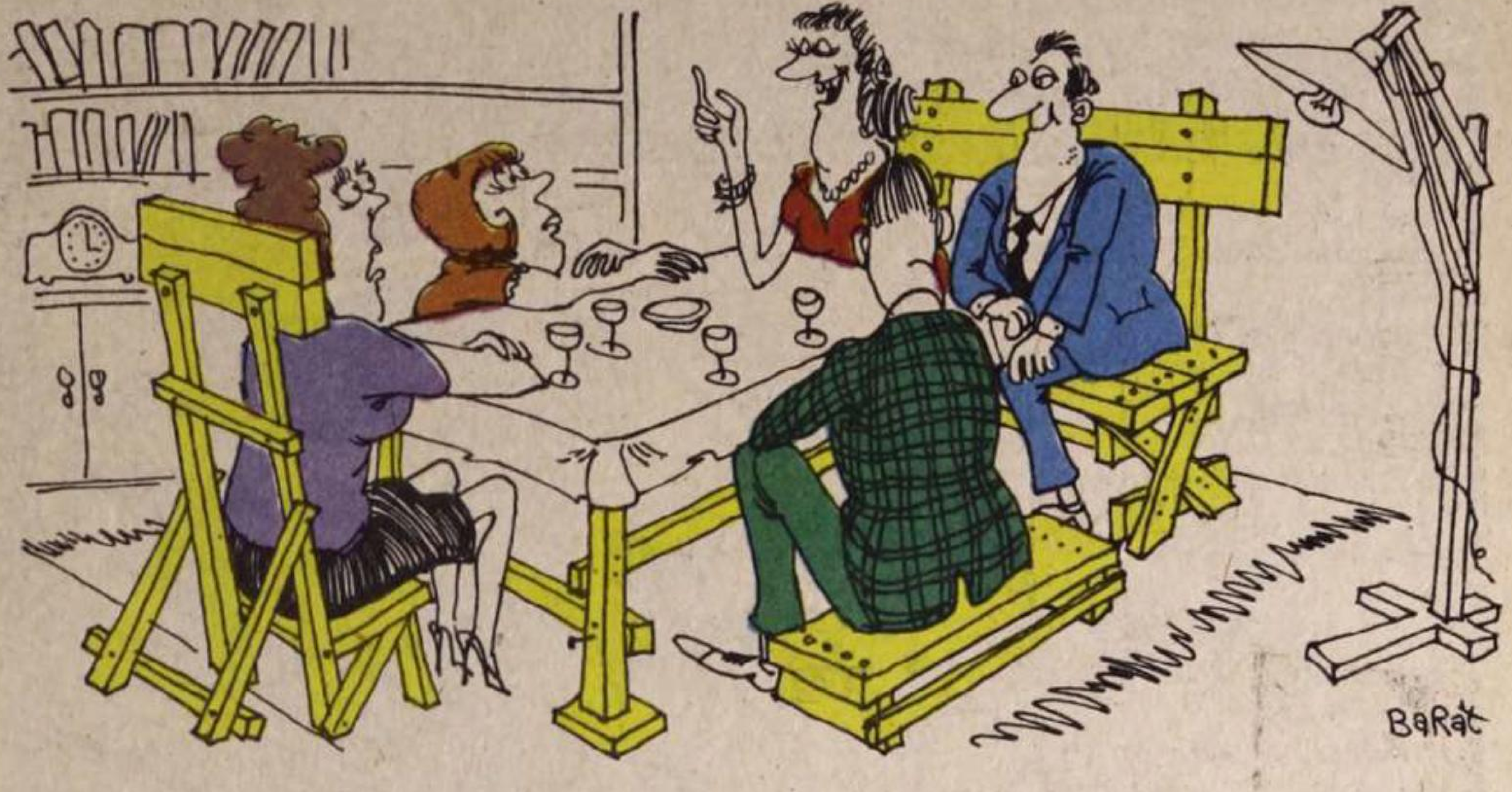
Akár srác vagy, akár tin[illegible]
ne hordj lila hajat, Sim[illegible]
Inkább lennél ápolt, finom,
nem pirulna apád: Simon.

DRÁGULNAK A KÜLFÖLDI UTAK

KORSZERŰ BÚTOR

– El sem fogjátok hinni! Csomagban szállították és mi saját kezünkkel szereltük össze.

– Kicsit elkésett az emlékirataival, valamelyik rokona már megírta az ellenkezőjét.

MODERN PARADICSOM

AZ ÉN ÖTÉVES TERVEM

Hosszas, ám ennek ellenére valóban megfontolt előkészületek után, egyik délután úgy határoztam, hogy nem halaszthatom tovább; le kell ülnöm és meg kell vitatnom magammal a hetedik ötéves tervemet.

Az érdekek egyeztetése nem volt könnyű. Vagy én nem értem rá megtárgyalni ezt a fontos dolgot, vagy úgy ítéltem meg, hogy a helyzet most nem éppen alkalmas egy új ötéves terv megvitatására, végül azonban rájöttem, hogy a vitát nem lehet tovább halogatni: itt állok péntek délután, az előszoba és a hall között, éppen megjöttem a hétvégi bevásárlásból és egy fia hetedik ötéves tervem, annyi sincs.

Helyet foglaltam egy kényelmes fotelben és megkezdtem a hetedik ötéves tervem vitáját. Abból indultam ki, hogy bár az előző tervidőszakban megfeszítetten dolgoztam, ennek csupán igen kevés látszatja van. Hogy mást ne mondjak: a cserearányok romlása igen érzékeny veszteségeket okozott a pénzügyi egyensúlyomnak: az elmúlt években emelték fel a tömegközlekedés viteldíját, az idei borok, valamint a szaloncukor árát.

Elhatároztam, hogy nem vásárolok idei bort, sőt jövőre is csak tavalyelőttit kérek majd a boltokban. Sajnos, az áremelésekkel kapcsolatban még mindig nem sikerült hatékony ellenszert kidolgoznom; bár valamelyest visszafogtam a fogyasztásomat, ezt egyelőre csak én érzem, pénzügyi helyzetem azonban ettől még nem lett stabilabb.

Mielőtt részleteiben is megtárgyaltam volna a hetedik ötéves tervemet, a

családi tanácsban vitára bocsátottam. Sok érdekes észrevétel hangzott el a különböző bizottságokban — a Kisgyermek bizottságban például szóvá tették, hogy kevés a mogyorós csokoládé, a Feleség bizottságban pedig rosszallóan állapították meg, hogy hovatovább többe kerül a leves, mint a hús — de ezeket a máskülönben megalapozott véleményeket csak igen korlátozott mértékben tudtam figyelembe venni.

Mindenesetre célul tűztem ki, hogy a hetedik ötéves tervben lakáshelyzetem, ha nem is rohamosan, de valamelyest tovább javuljon. Bár az állami lakásépítés arányaiban jelentősen csökken, lakáshelyzetemet valamilyen formában meg kell oldani — ha külső és belső erőforrások felhasználásával ez nem megy, akkor szocialista összeköttetést kell igénybe vennem.

Céljaim eléréséhez erősítenem kell a munkafegyelmet, ugyanakkor várhatóan az eddiginél valamelyest kevesebb jut a beruházásokra: színes televíziót a következő ötéves tervben sem veszek, tovább építem viszont a konyha és a fürdőszoba közötti gyorsforgalmi utat. Ha valamelyest csökkenő iramban is, de megkezdem a fürdőszoba sortatarozását — sajnos a csempék kicserélésére ezúttal sem lesz pénz, de a hangzatos jelszavak és reklámfeliratok bizonyára jótékonyan elfedik majd azt a beázást, amelyet már valószínűleg sohasem fognak kijavítani az erre illetékesek.

Bár nehéz lesz, fogyasztói árszínvonalam nem emelkedhet évi öt százaléknál nagyobb mértékben. Ha a külső körülmények ezt nehezítenék — lásd: áremelések —, úgy kénytelen leszek az olcsóbb árfekvésű áruk irányába eltolni a fizetőképes keresletemet. Egy példával illusztrálva: nyolctojásos száraztészta helyett meg kell majd elégednem a négytojásossal.

Házunkban a közeljövőben új liftet szerelnek fel. Ennek segítségével életszínvonalam, ha mérsékelten is, de emelkedni fog. (Ha másként nem, úgy, hogy a második emeletről a harmadikra költözöm.)

Külső kapcsolataimban továbbra is a baráti, jobb esetben a korrekt partneri viszonyra törekszem. Nemcsak az enyémnél nagyobb, de a kisebb lakások tulajdonosaival is fejlesztem kapcsolataimat, adósságállományomat, ha nem is látványosan, de érzékelhetően csökkentem.

A főbb célkitűzések megfogalmazása, valamint az előttem álló feladatok vázolása után a hetedik ötéves tervemet szavazattöbbséggel — egy fenntartással — elfogadtam.

Föld S. Péter

Oxigénnel élesztgetik a Holt-Szamost. A folyó új neve:

FÉLHOLT-SZAMOS

SIMOR ANDRÁS:

Viccek

Ha viccet mondanék
arról,
ami fáj,
elnézően mosolyognának.
Viccet
a nyugdíjasoknak,
tegyék a húslevesbe
hús helyett.
Viccet a
a háziasszonyoknak,
tegyék a szatyrukba
újkrumpli helyett.
Viccet
a munkásoknak,
költözzenek bele
a jövendő
otthona helyett.
Belátom,
a hibás én vagyok,
hiányzanak
beszédemből a viccek.

Az ebihalak és a békák

Megvetik
a békákat
az ebihalak.
Még kopoltyújuk sincs,
a víz alatt
hagyták
gyönyörű farkukat,
és most ott kint
ugrálnak, és akad
köztük olyan is,
ki csak néhanap
merészkedik a vízbe,
föld alatt
alusszák át a telet,
vagy iszap
mélyébe fúrva magukat,
elfajzottak,
szánalmasak,
így gondolják
az ebihalak.

Tanács

Nem ártana
csöndre inteni
ezeket a verseket.
Kérjenek
elnézést létezésükért.
Az S.O.S.-t
úgy jelezzék,
hogy senki se hallja.
Mert így
nem viszik sokra, az bizonyos,
és különben is,
kinek kiabálnak?

FIGYELEMFELHÍVÓ PLAKÁT

A BÁDOG ANTENNA újabb gazdára vár

A leggyatrább tévéprodukciókat megillető Bádog Antennát 1986-ban is havonként egyszer osztjuk majd ki. Minden hónap végén összegezzük az olvasók szavazatait, összevetjük munkatársaink javaslataival, s úgy hozzuk meg a döntést, amelyet általában a következő hónap második vagy harmadik szerdáján hirdetünk ki.

Kérjük a kedves olvasót, amint felbőszítette egy csapnivaló tévéműsor, rögvest ragadjon tollat, írja fel egy levelezőlapra a műsor címét és a sugárzás időpontját, s haladéktalanul küldje el nekünk. A címzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest 1977.

AMI MÁR CSAKUGYAN SHOCK...

Miután kitűnő barátom, Tímár György főként anyanyelvi képtelenségeket pécéz ki okos és szellemes cikkeiben, nem ártom magam az ő dolgába, amikor idegen nyelvű bakijainkról ejtek pár szót. No nem arról, amikor kedves és kulturált tv-bemondónőnk Milos Formen-nek nevezi, amúgy angolosan, a valóban Amerikában forgató, de csehszlovák Forman nevű világhírű filmrendezőt.

Van egy ennél kirívóbb eset, sőt: esetsorozat is, hiszen a Shock, ami sok című, nagyon élvezetes képzőművészeti műsor a II. csatornán rendszeresen belebonyolódik közismert idegen nevek és szavak kiejtésébe.

Azt mondja: „a német *Zsorzs* Gross". Nos, ha német, akkor talán mégis *Georg*, nem? És sajnos a Joan Miro sem *Zsoán*, hanem *Huán*, elvégre Don Juant is csak hazánkban mondogatják még elég sűrűn Don *Zsuánnak*. Ha *Francoise* Sagant *Fránszoá*-nak nevezzük Franszoáz helyett, akkor azt akarjuk elhitetni, hogy ez a tipikusan nő-író — férfi. Ha pedig egy mondatban háromszor is elmondjuk, hogy *„nárcizmus"*, akkor azt nyilván összetévesztjük a *nácizmus*sal, elvégre az öntetszelgő művész (nevét a mitológiai Narcisszusról kapva) inkább és helyesen *narcisszizmus*-ban szenved.

És mindez csak egy töredéke a nagyon okos sorozatban ejtett hibáknak. Megjegyzem: az ötvenes években egy tisztes színművésznőnk ankétot hirdetett a Vígszínházban ezzel a címmel: „Árt-e a műveltség a színésznek?" Nos, a vita azóta sem dőlt el. De hogy a szinkronrendezőnek nem árt, az vitán felül áll.

Neki az átlagon felüli kultúra sem sok.

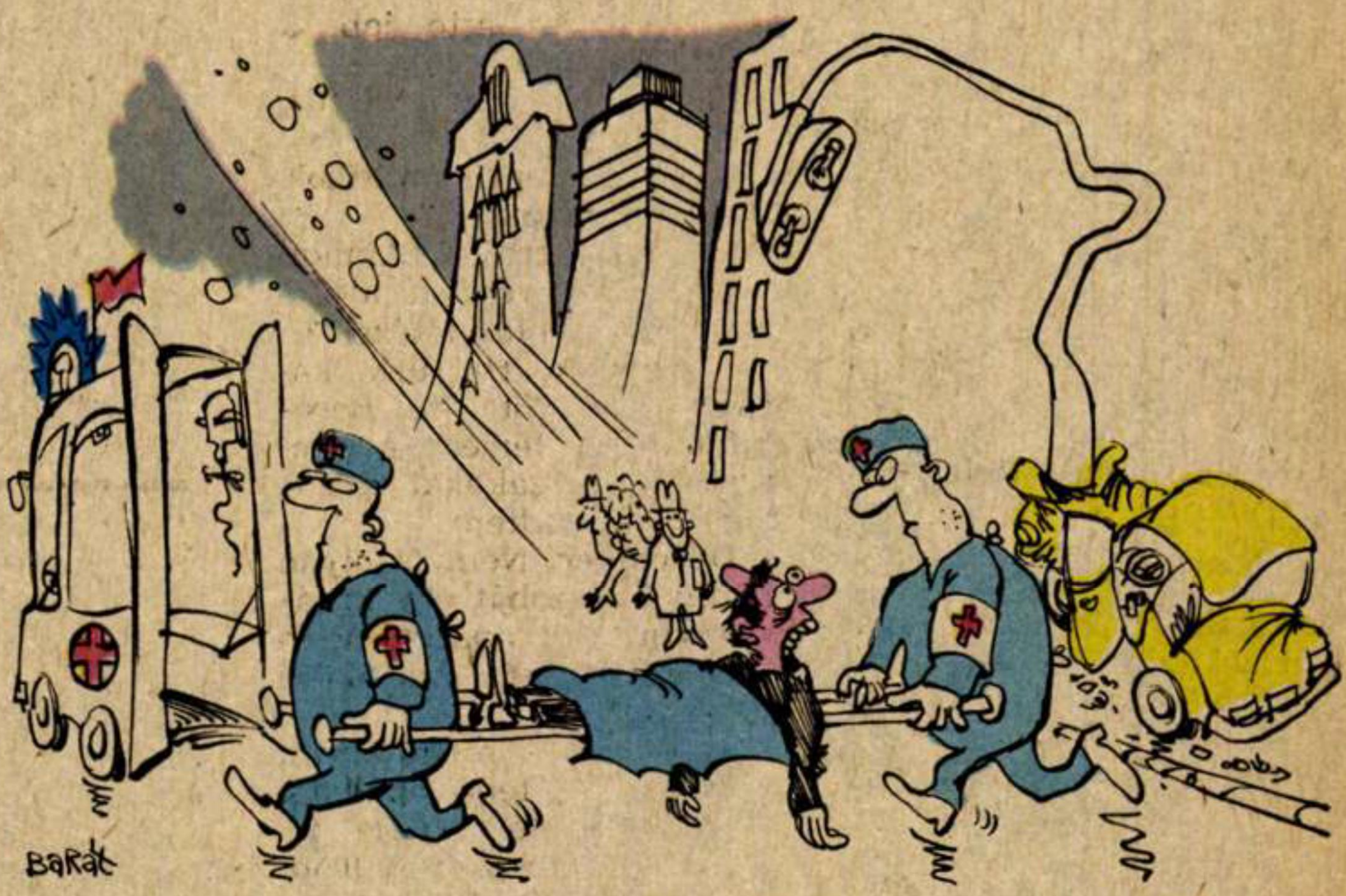
Hiánya viszont shock!

Rácz György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Mit kérsz a születésnapodra, Jancsika?

— Szeretnék egy videófilmet megnézni, amelyikhez még túl fiatal vagyok.

– Hé, emberek, csak óvatosan! Nem látják, hogy csúszik az út?!

– Emberek, itt a munka dandárja! Többmilliós megrendelést kaptunk porlasztógyűrűre!

Mexikóban kirabolták a magyar válogatottat

A VERESÉGET SEM ADJÁK INGYEN

HA LESZ MAGYAR LOMBIK

GYÖKEREK

Érdekes válópert tárgyal a kerületi bíróság. Ismertetjük a felperes vallomását.

***

Az esküvőm egy tévéreklám idejére esett. Szilágyi János volt a tanúm. „...ezennel házastársaknak nyilvánítom” — mondta az anyakönyvvezető. „Új leveskockák érkeztek a ripityomi Brekkusz-Skálába” — mondta Szilágyi János. Akkor még nem tudtam, hogy egy csatornához kötöttem az életemet. A férjem azóta is a tévé előtt ül és Endrei Judittal szemez. Pulzusa nincs és a tekintete üveges. Talán holttá is nyilváníttathatnám. Az ügyvéd azt mondta, gyűjtsek bizonyítékokat. Gyűjtöttem. Hónapról hónapra.

Január. A tél nem volt kegyes az illetőhöz. Rózsa Györgynél már a negyvenforintosat sem tudta, és gőze sem volt arról, hogyan hívták Lebstück Mária kedvenc patkolókovácsát, holott Egri János már előzőleg gúnyosan mosolygott.

Február. Négy kavicsot a nyelve alá erőltettem. Tudományos gégemasszázszsal és hipnotikus ráhatással sikerült elérnem, hogy négy összefüggő szót szólt hozzám.

— Ki a nyavalya maga? — mondta. Aztán indult az NB I, mire lenyelte a négy kavicsot, és újra megnémult.

Március. Minden zöld dolog kibújik, csak ő nem. A Bach-sorozat alatt intravénásan tápláltuk. Új családi játék: milyen sokk-kezeléssel lehetne visszacsalogatni az élők sorába. Kísérletek:

— Verebes István lett idén az Ország Szépe...

— Starsky feleségül vette Hutchot...

— Chrudinák elrabolta Arafatot...

Eddig még egy sem hatott.

Április. Miután már Czeizel Endrétől megtanultam, hogy nem csak Telepódiummal él az ember, felvettem a legcsábosabb pongyolámat, kölnit hintettem magamra és betáncoltam a Hírháttérhez.

— Nem akarod egy kicsit a fülemet rágcsálni?

— Miért? Ropi már nincs?!

Május. Anyák napja. Beküldtem hozzá az anyámat. Tévémacinak öltözve. A férjem ránézett:

— Aggodalomra nincs ok, ezt már remekül gyógyítja a mágneses Vitray főorvos a Teleferében.

Június. Minden bátorságomat összegyűjtve leszedtem a karácsonyfát. Közben egy pillanatra vigyázatlan módon eltakartam dr. Pálfy Józsefet.

— Az isten szerelmére, jóasszony! — mondta a férjem. — Nem veszi észre, milyen zavart okoz? Hagyja a csudába azt az izét...

— De hát június van és hullatja a levelét!

— Kicsoda? A Pálfy?

Július. Kis úttörők jöttek fémet gyűjteni. Elvittek hat láda söröskupakot. Iparosok födémcserét végeztek, leszakadt a csillár. Ő Molnár Margitot nézte és hessentő mozdulatokat tett:

— Fiacskám, ebben a szobában legyek vannak!

Augusztus. Huszadika. Az alkotmány biztosítja a láthatást. A gyerekeket bevonultattam a tévé mellé.

— Fiúk-lányok, ez az apátok!

— Jé, de megnőtt!

Adott nekik egy marék pattogatott kukoricát. Dolgozók kérték. Később odafordult hozzám:

— Mit mondtál, kik voltak ezek? És hogyhogy egyik se hajolt meg előttem, mint Hajdú János?

Szeptember. Őszi nagytakarítás. Kitüntet a megszólításával.

— Hé, idegen, mit művel ott?

— Felteszem a függönyöket.

— Most, amikor Détári Döme éppen lesre szalad? Mars ki!

Október. Maxi Gnauck leesett a felemáskorlátról. Ő meg felállt.

— Hol a fürdőszoba?

— Második ajtó jobbra.

— Mióta?

— Amióta ide költöztünk.

— Miért nem mondtátok, hogy elköltöztünk?

— Hát mertük? Amikor Juhász Előd éppen a Zenebutikban blokkflőtézett?

November. Harsány kacagás szűrődött ki. Berohantam. A férjem a Szeszélyes évszakokat nézte. Aggódni kezdtem.

December. Nem is olyan könnyű a szobát egy karácsonyfa, egy apafigura és egy szilveszteri gála köré átrendezni.

— Géza — mondtam a fiamnak —, tedd apádat a fűtőtest mellé. Mégse jó, ott elállja a bejáratot. Told be a zongora alá.

Később letérdeltem mellé és közöltem elhatározásomat.

— Elválok tőled — mondtam. — Elegem volt. Fiatal vagyok, a fogaim épek. Élni akarok.

— Éppen most? Nem tudsz várni egy kicsit? Hallod, mit mond Szilágyi? Új leveskockák érkeztek a ripityomi Brekkusz-Skálába.

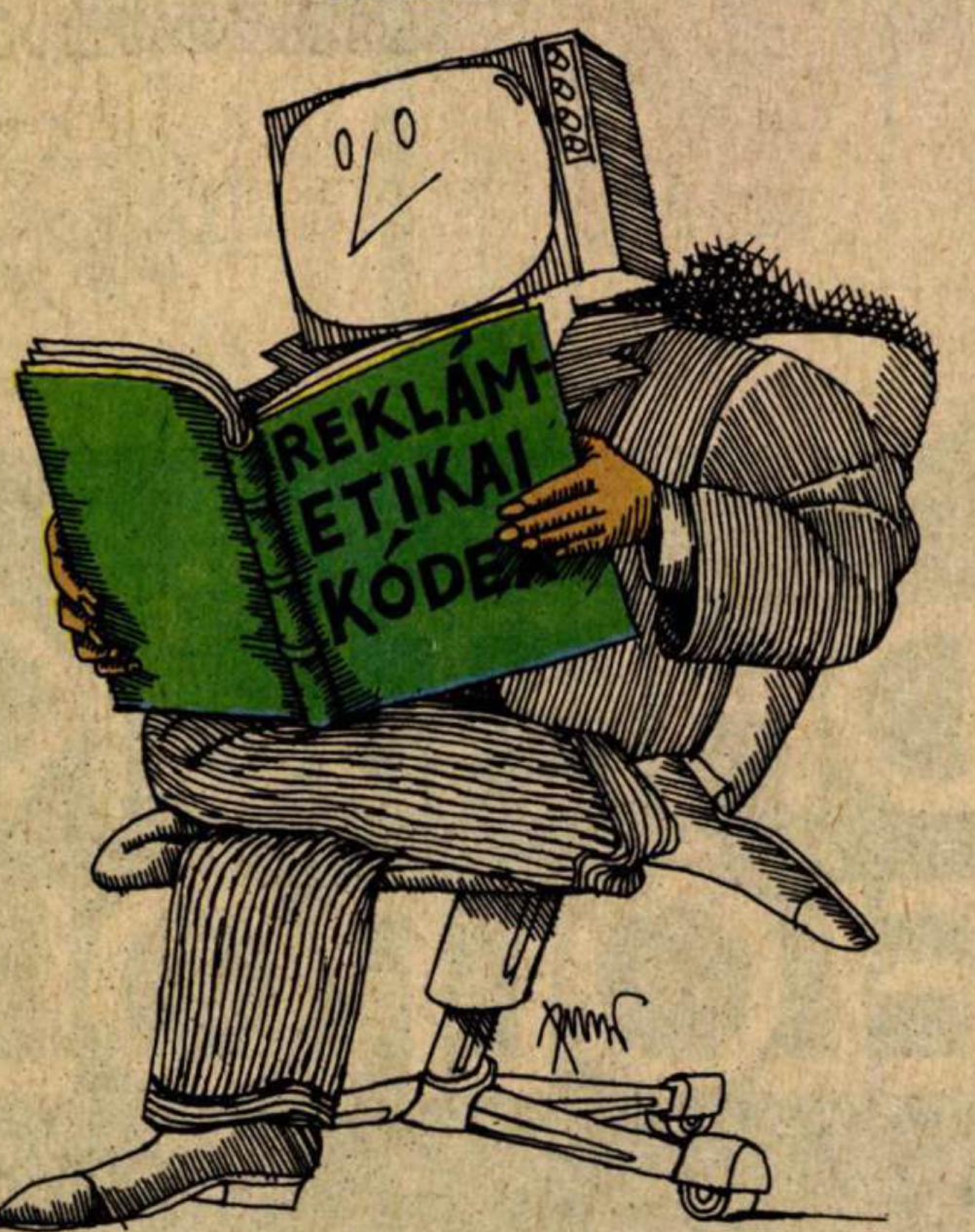
Azt hiszem, itt jöttem be. Biztos, hogy itt megyek ki.

Peterdi Pál

GYORSSEGÉLY

OLVASMÁNY

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Lacika első órája az úszótanfolyamon. Egyórai tanulás után azt mondja az úszómesternek:

— Azt hiszem, mára elegendő.

— Miért?

— Már nem vagyok szomjas.

Vasárnap késő este. A férj elzárja a televíziót, nyújtózkodik, élvezettel ásít, majd megkérdi a feleségétől:

— Mondtál valamit, drágám?

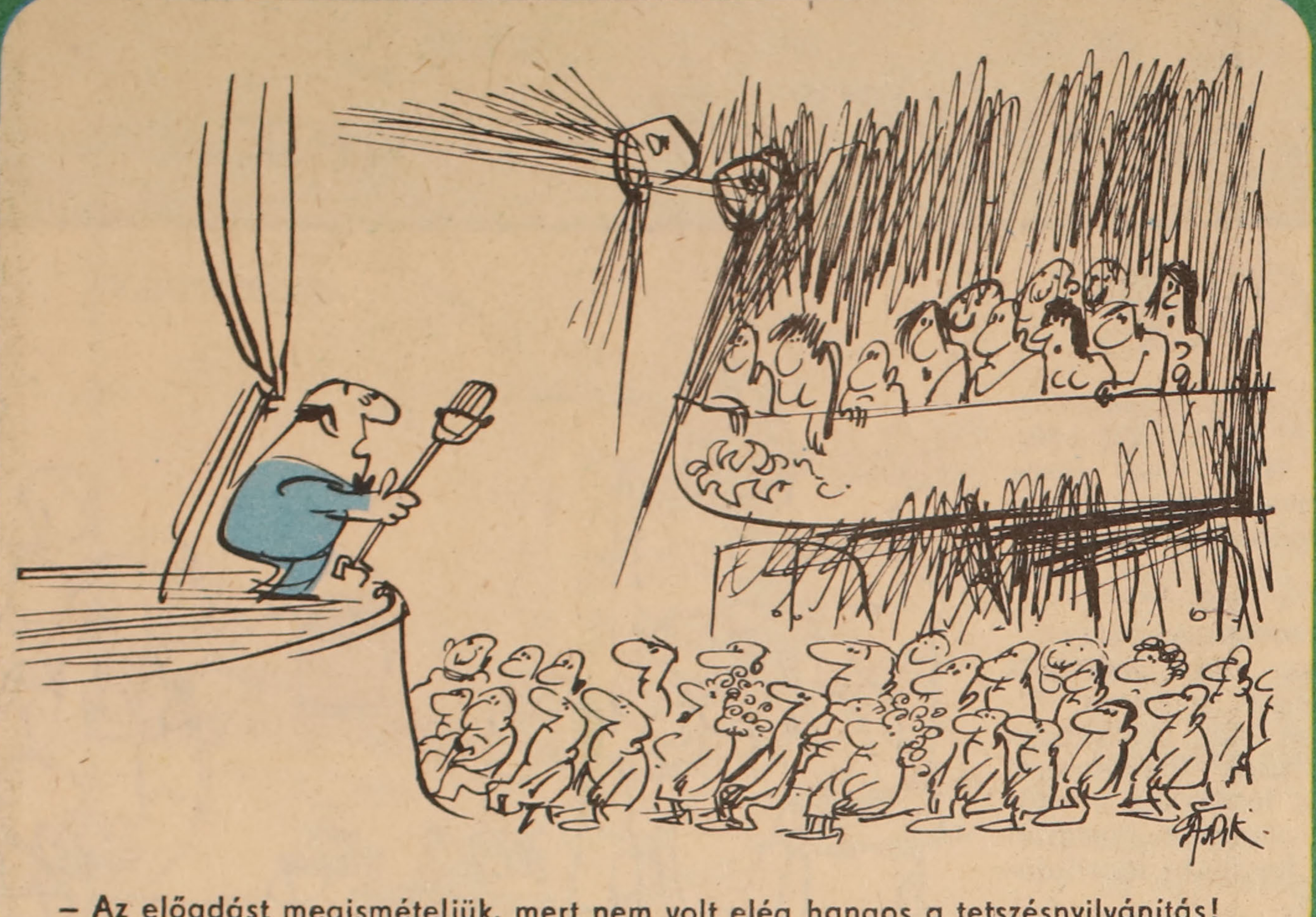
— Igen, drágám. Reggel azt mondtam: „szervusz”.

KONKURRENCIAHARC

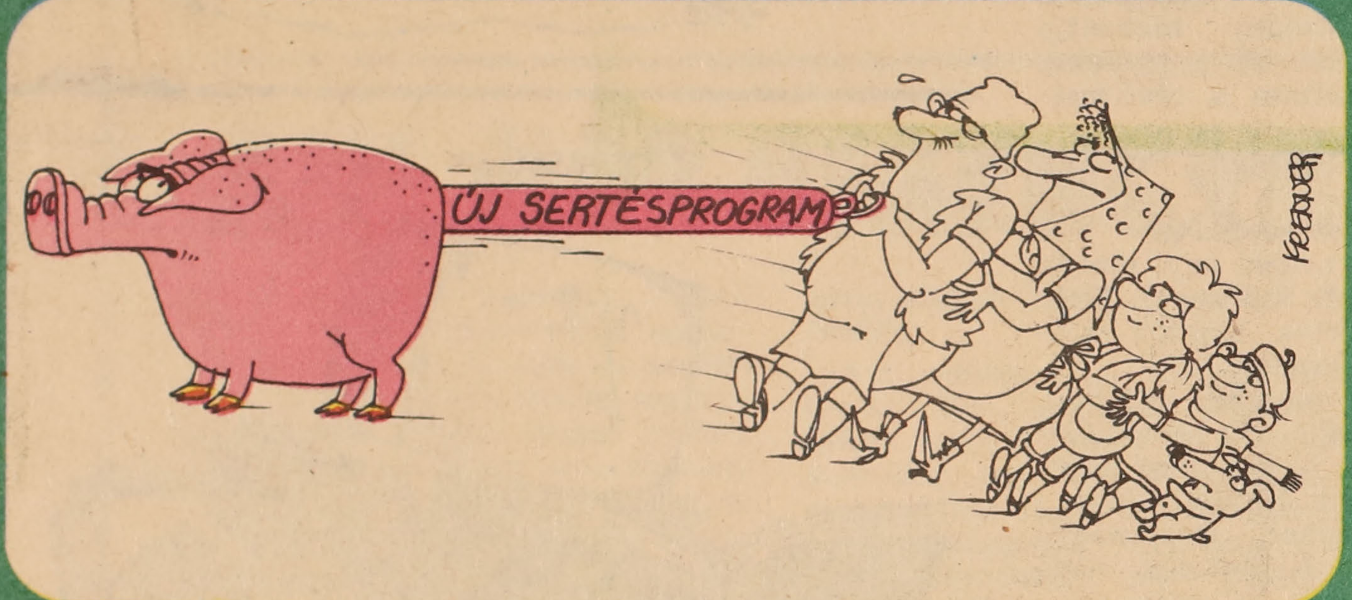

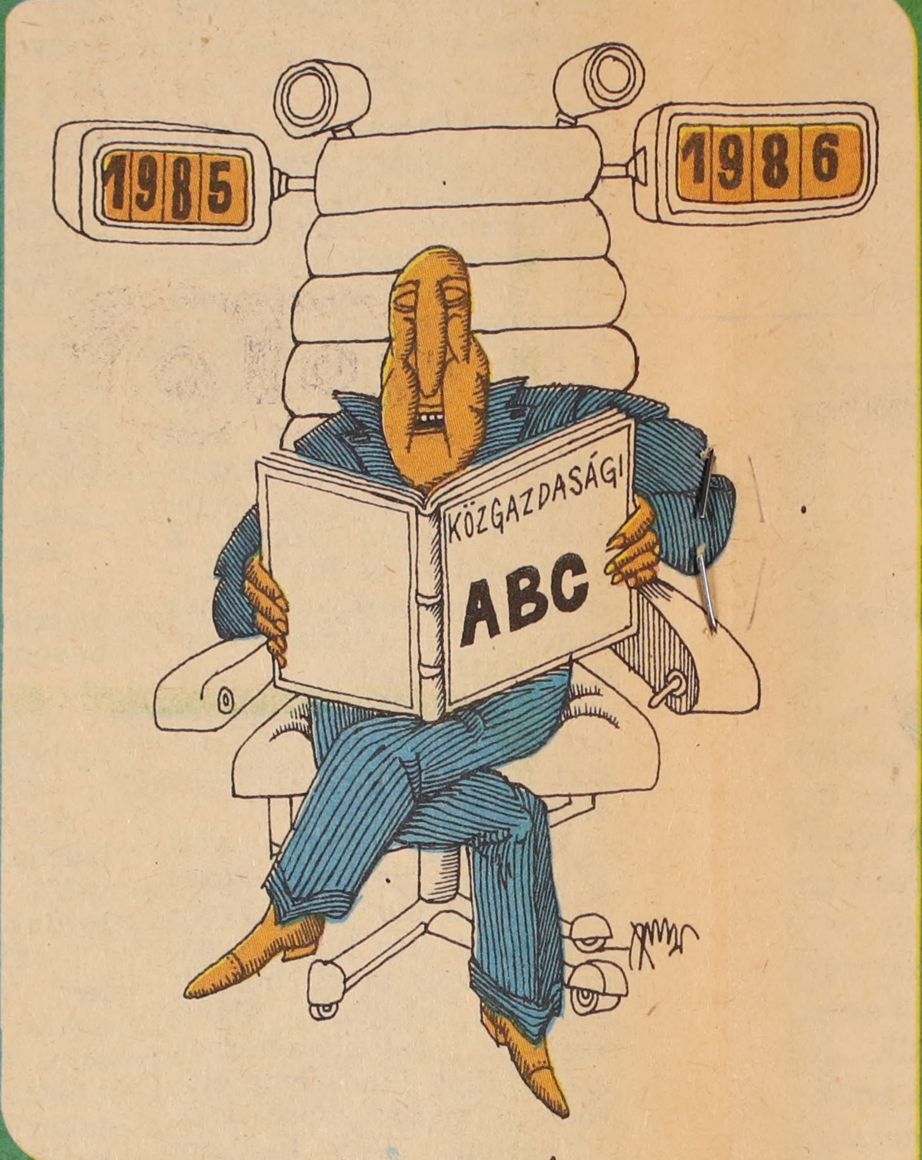
– Túl sok társkereső iroda van már, kénytelenek vagyunk a járókelőket is zaklatni...

KEZDHETJÜK ELÖLRŐL

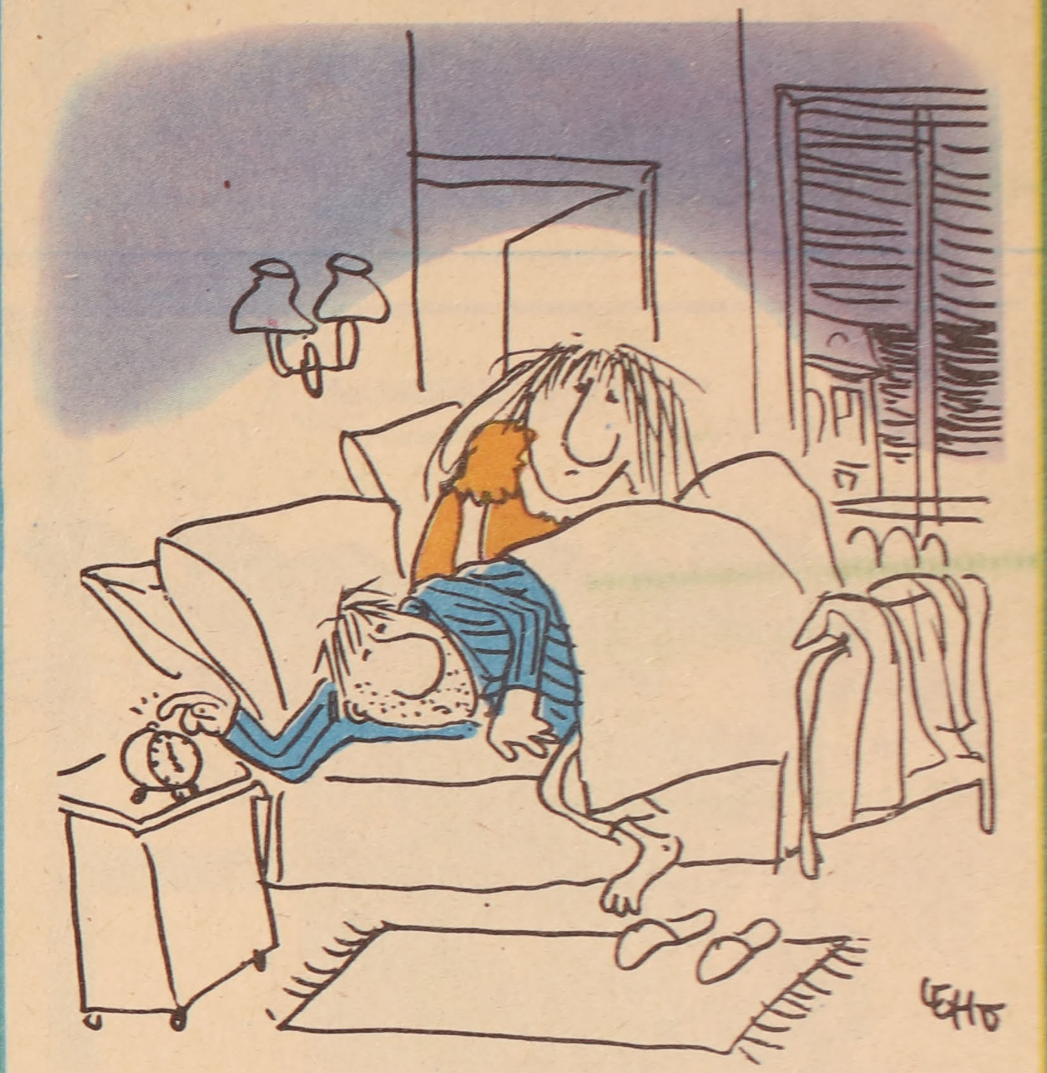
– Az előadást megismételjük, mert nem volt elég hangos a tetszésnyilvánítás!

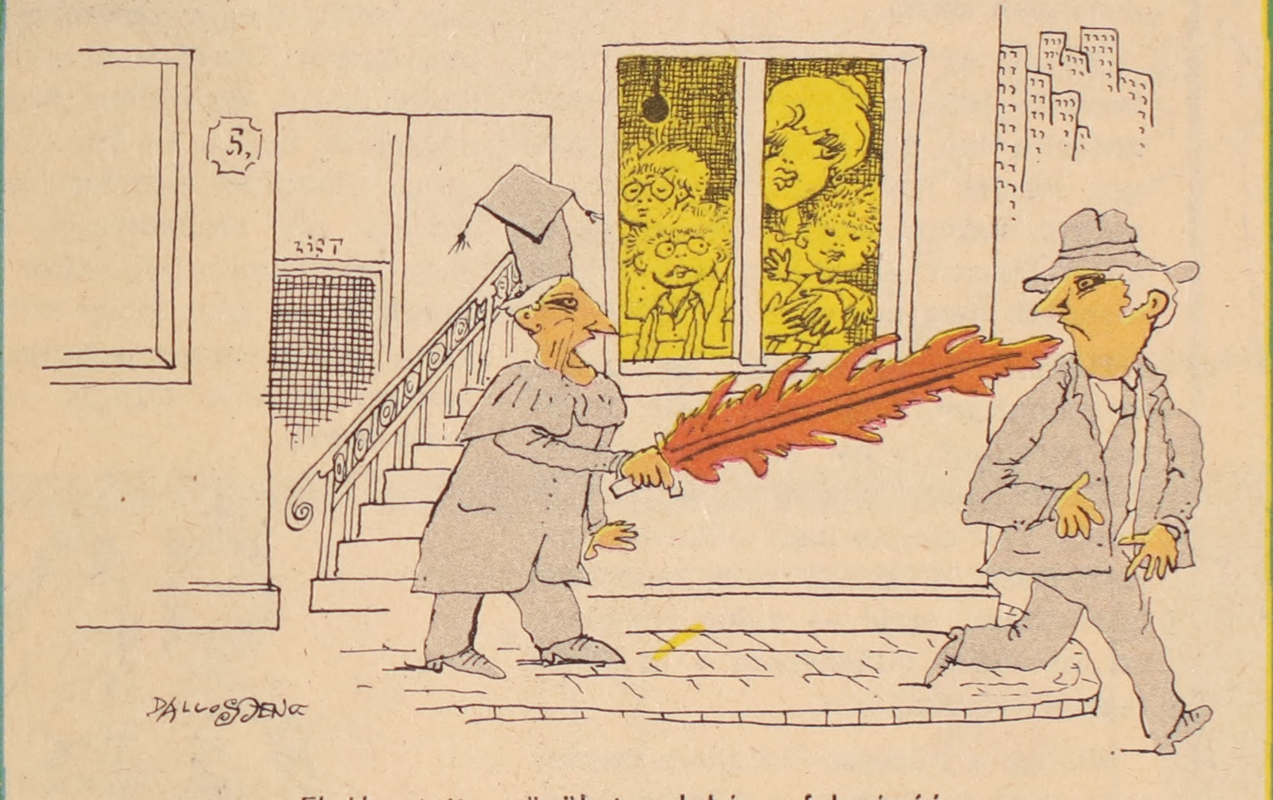

ELSŐ MUNKANAP

– Április negyedike milyen napra esik?

KIÜZETES

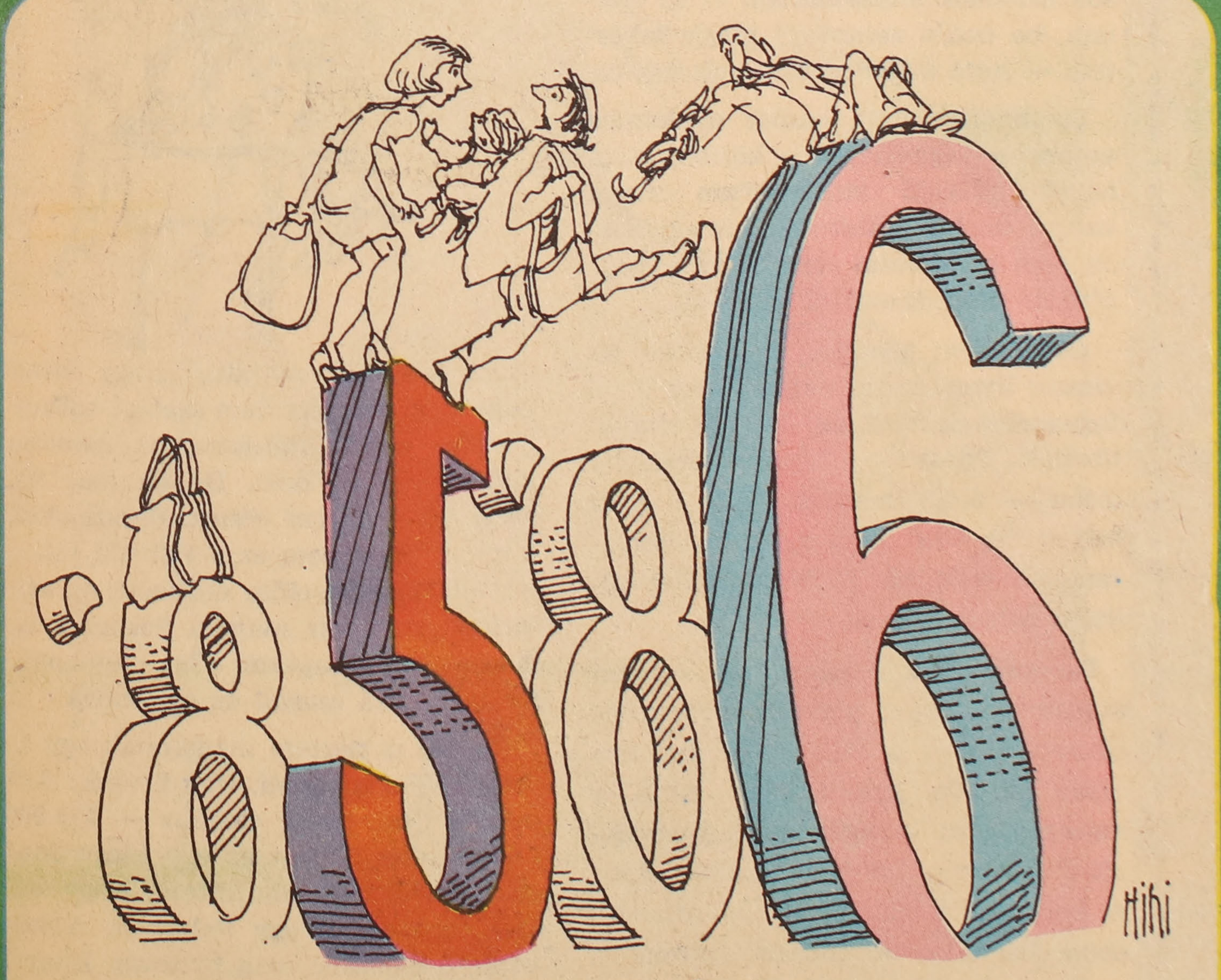
– Elválasztottam önöket, a lakás a feleségéé . . .

– Pedig hogy fogadkoztál nekem, Dezső, hogy többet az életben nem gyújtasz rá!

– Azt írja, hogy még a 86-os is sovány esztendő lesz!

– Idén talán eljutunk ötről a hatra . . .

TÉLI REGE

– Aha, most tetten értelek, te szoknyapecér!

– Nyugodtan jöhetsz, ha akarod meztelenül, akkor sem vesszük meg azt a méregdrága ruhát!

CSÖKKENŐ SZAPORULAT

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Nem megyek többet iskolába! — jelenti ki elszántan a mamájának a kis első osztályos.

— Miért?

— Azért, mert olvasni nem tudok, írni úgyszintén, a tanító bácsi pedig még beszélgetni sem hagy. Hát akkor mit csináljak ott?

*

Két barátnő beszélget.

— A férjemnek mindig szerencséje van. Tegnap kötött biztosítást baleset ellen és ma már elgázolták.

BEVÁLT MÓDSZER

– Ha hamiskásan mosolyog a film előtt, akkor nyugodtan átkapcsolhatunk a kettesre...

POBEDA

Nehéz szívvel bár, de végleg elbúcsúztam a Pobedától. Majd harminc évvel ezelőtt kaptam ezt a jó kis Pobeda órát az apámtól, ő pedig még mindig élénken emlékszik arra, hogy ő honnan kapta.

Ez volt az első órám, így igen nagy becsben tartom. Megbízható mechanizmusa van, bár kezdetben — általános iskolás srác voltam! — nem is nagyon tudtam, hogy mire kell használni, hiszen akkoriban még mások mondták meg nekem, hogy hány óra.

Hamar összeszoktunk, és lassan megtanultam, hogy mire való. Büszkén hordtam a bal kezemen, mindig velem volt az iskolában, és hűséges tanúja volt életem nagy pillanatainak. Kezdetben a közeli templomórához igazítottam, majd — mikor kialakult az ideológiai világképem — a rádió reggeli krónikájához.

Mindig a hűséges Pobedám szerint randevúztam, jártam a felsőbb iskolákba, majd végül a munkahelyemre. Neki is köszönhető, hogy eddig nem sok mindent mulasztottam el az életben, ha pedig valamiről mégis lekéstem — nem a Pobedában volt a hiba.

Szerencsém volt, hamar nyakamba vettem a nagyvilágot, a külföldi áruházak csillogó kirakataiban mesés karóra-csodák csábítottak, de egy percig sem gondoltam arra, hogy a megbízható Pobedámat elcseréljem.

Ötévenként beadtam az óráshoz javítani; ilyenkor, ha valami bekerült a fogaskerekek közé, egy-kettőre eltávolították. Egyszer — úgy az érettségi táján — még az egyik főrugót is ki kellett cserélni, de ez az új mechanizmus is bevált, bár időnként kellett állítani rajta egy picit.

De csak állítani kellett rajta, és nem átállítani! Kivéve persze a nyári időszámítást, meg a télit, mert ilyenkor aztán ide-oda kellett csavargatni a mutatókat, de a végén mindig ugyanott folytattuk, mint az átállás előtt. A Pobedám a hazai időt mutatta, de ebből bármikor ki tudtam számítani, hogy másoknál hány óra. Például azt, hogy mások előrébb vannak. Azok, akik nyugatabbra vannak Greenwichtől.

De a harmincévi szolgálat nem múlt el nyomtalanul az én Pobedám felett sem. Az utóbbi időben elég sokat késik, főleg a nagymutatók haladnak lassan. Ilyenkor persze próbálom előreállítani, de tudom, hogy ez nem megoldás, hiszen az óra kerekeit nem lehet állandóan előreforgatni. Persze, ha egy óra rendszeresen késik, azt meg lehet szokni; ilyenkor az ember nemcsak azt nézi, hogy mit mutat a számlap, hanem azt is tudja, hogy éppen hol kellene állniuk azoknak a mutatóknak.

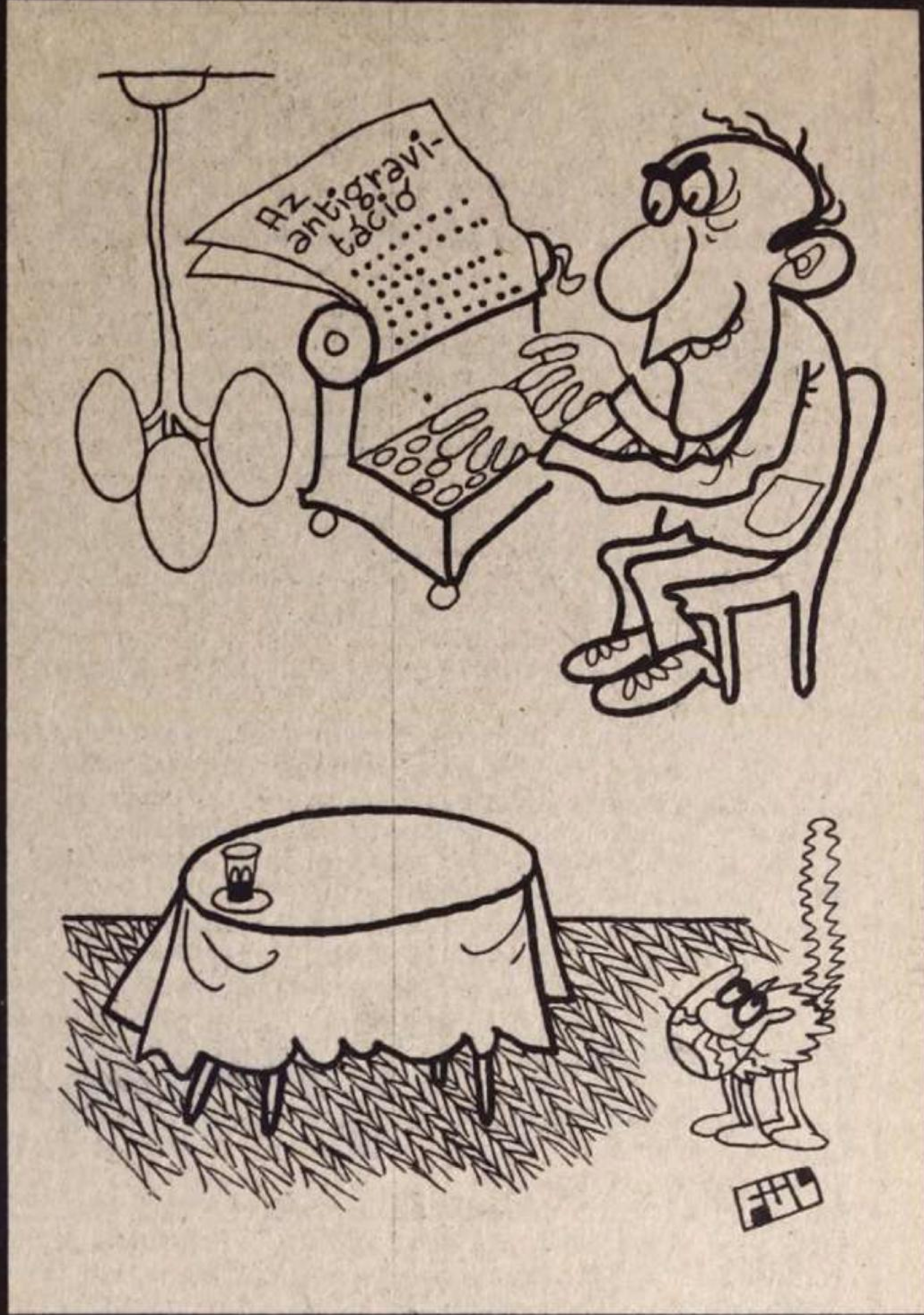

Az órás azt mondta, hogy nincs nagy baj, de azért nem szabad túlhúzni. Meg azt is ajánlotta, ha tehetem, vegyek egy új órát. De én már nagyon hozzánőttem ehhez. Persze, tudtam én, hogy nem ez a Pobeda lesz a végső! Most egyelőre elteszem az asztalfiókba, jó lesz majd a fiamnak. Én is az apámtól kaptam, s így nagyapákról unokákra marad ez a Pobeda.

Már ki is néztem magamnak egy új órát a Váci utcában. Úgy hívják: Admiral's Cup. Szép, elegáns — 113 000 forintba kerül. Hát ez egy kicsit még sok. Szóval úgy döntöttem, hogy veszek magamnak egy Poljot-ot. A következő harminc évig biztosan kitart!

Trunkó Barnabás

HEURÉKA

BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, VÁRNAI, HEGEDŰS, DALLOS

KIK LESZNEK A LUDAS UTASOK?

A Ludas Matyi és a Cooptourist közös rejtvénypályázatának eredményhirdetése

Véget ért a Cooptourist utazási irodával közösen szervezett rejtvénypályázatunk. Reméljük, Olvasóink kellemesen és könnyen utaztak, vagyis nem találták túlságosan nehéznek a rejtvényt. Hogy ezt a feltételezésünket mire alapozzuk? Talán arra, hogy pályázatunkra 20 569 megfejtés érkezett be, s 20 180 rejtvényfejtőnk találta el a megoldást. A helyes megfejtés, Csehszlovákia, Kuba, Szovjetunió.

A helyes megfejtést beküldők közül a következő szerencsés rejtvényfejtők nyertek:

1 db 20 ezer forintos Cooptourist utazási utalványt nyert: dr. Tőkés Imre, Békéscsaba, Lenosési u. 110. 5600.

1 db tízezer forintos Cooptourist utazási utalványt nyert: Kántor Ernőné, Balatonfüred, Népköztársaság u. 1/c 8232

1 db ötezer forintos Cooptourist utazási utalványt nyert: Herceg Ilona, Dabas, Biksza M. u. 450. 2370.

1000 forintos utazási utalványt nyertek: Bercsi Pálné, Szigetszentmiklós, Árpád u. 1. 2310; **Pócsy László,** Budapest, Szamos u. 6. 1122; **Csordás Józsefné,** Szolnok, Kassai u. 42. 5000; **ifj. Mondovics Gábor,** Budapest, Lipótmezei u. 14/a 1021; **Csontos Márta,** Budapest, Ipar u. 11. 1095; **ifj. Karcub Béla,** Dunaharaszti, Mező I. u. 20. 2330; **Komlós Katalin,** Budapest, Körvasút sor 175. 1147; **Szalatnay László,** Budapest, Majakovszkij u. 82. 1068; **Lipiczky Gyula,** Budapest, Bükköny u. 26. 1116; **Bolla Dezső,** Szombathely, Margaréta u. 3. 9700; **Csauth György,** Pécs, Rippl-Rónai u. 9. 7626; **Jakubjanszki András,** Battonya, Dózsa Gy. u. 65/a. 5830; **Egri Edit,** Hajdúszoboszló, Vöröshadsereg u. 31/b. 4200 **Studniczki István,** Budapest, Bem rkp. 26. 1011; **Árki Gabriella,** Győr, Magyar u. 21. 9023.

KÖZÖNSÉGSZOLGÁLAT

– Menjenek moziba, a színházi előadások úgyis mindig elmaradnak!

STÍLSZERŰEN

– Úgy látszik, apátok áttette a székhelyét a bajor királyi sörözőbe!

MATEKPÉLDA

Leülök tanulni. Az öcsém szép csendben játszik a szőnyegen. De jó ez a gyerek!

Nekiveselkedem az első példának. Egy osztályban 7 tanulónak volt matematikából ötöse, 5 tanulónak volt matematikából és fizikából is ötöse. 12 olyan tanuló volt az osztályban, akinek a matematika és a fizika közül legalább az egyikből ötöse volt. Hány tanulónak volt ötöse fizikából? Hm . . . Teljesen világos, csak végig kell gondolni és . . .

— Tudod, mi leszek, ha nagy leszek? — üyölt a fülembe hirtelen ez az áldott jó gyerek, majd bizalma jeléül az ölembe löttyint egy fél pohár ragacsos valamit, valamelyik szobi családtagot. — Favágó, rendőr, orvos és konténer-rakodógép vezető!

Mindehhez elragadtatottan visít és pajkosan csapkodja az ínhüvelygyulladásos karomat.

— Nagyszerű — vicsorgok rá bájosan. Erre ijedtében elengedi a karomat. Részemről az ügy be is lenne fejezve. Hét tanulónak . . .

— Ma aludtam az oviban! — dicsekszik a szemérmetlen, miközben barátságosan fojtogat egy övvel. — Te is aludtál az iskolában?

— Hagyj tanulni!

— Nem aludtál?

— De aludtam! — üvöltök rá, és kitépem a kezéből a matekfüzetet, amiből elkezdett csákót hajtogatni.

— Megdicsért a tanár néni?

Hogyne, nagy örömében még az ellenőrzőmbe is beírt. De azt nem kell mindenkinek tudnia.

— Persze, megdicsért — nyögöm fásultan.

Hét tanulónak volt matematikából . . .

— Adjál rajzolópapírt!

— Kérek — buzog fel bennem a nevelés ösztöne. Öcsém jóváhagyólag bólint és elszalad a papírral.

Hét tanulónak . . . Tudom, nekik ötösük volt, nekem meg nem lesz, mert ez a kölyök nem hagy tanulni. Már megint itt van, rámászik a fejemre, gyurmának használja a fülemet és ceruzát követel.

— Meg fogok bukni az érettségin! — ordítom neki többször egymás után.

— De azért adsz ceruzát? — érdeklődik ártatlanul.

Hirtelen lehiggadok, az ölembe ültetem, és szép nyugodtan elmagyarázom neki:

— Ha megbukom, akkor egy évvel tovább kell iskolába járnom, nem tudok pénzt keresni és nem vehetek neked ajándékokat. Érted?

Érti.

— Akkor most hagyjalak tanulni?

Ekkora lángész! Adok neki egy nagy puszit meg azt az egy gyorsíróceruzát, amit még nem tüntetett el, és nekifogok a példának.

Eltart egy fél óráig, mire rájövök, hogy teljes nyugalomban sem tudom megoldani . . .

Nagy Zsuzsa

A TUDAT ALATT

– Mit ír erről a horkolásról a Zsiga bácsi?

ÓVATOS DUHAJ

– Kovács bácsi, nyugodtan vegye meg huszonötezerért a telefonkötvényt, öt év múlva még maga fog tárcsázni!

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

Keresnek: A Magyar Konyha I. évfolyam 1—4. és a II. évfolyam 1. számát; — Idei szeptemberi Világ Ifjúságát és a Házibuli című film képeit; — Fiatal, fajtatiszta, törzskönyv nélküli tacskót vagy fekete uszkárt; — A Burda divatlap 1980-tól megjelent számait; — Vaszary Gábor-könyveket; — Az Autó-Motor idei 14—19. számait; — J. V. Sztálin Válogatott műveit és a Révai Nagylexikon 19. kötetét; — Régi, 78-as fordulatú, 1930. és 1950. között készült angol tánclemezeket; — Jó állapotban lévő zsebrádiót, működő lemezjátszót vagy diák lemezjátszóhoz való tűt, a fantasztikus irodalom témájából könyveket és vékony hajsütőt; — Fürdőszobai, szilárdtüzelésű vízmelegítő hengert; — Crystal-Tone lemezjátszóba Supraphon pick-up sztereóbetétet vagy egész kart; — Burda kötési könyvet; — Zaporozsec gépkocsihoz fűtő motort.

Kínálnak: Naposcsibe-önitató berendezést, körülbelül 1000 darabos állományhoz, magyar gyártmányú, 5 literes fali vízmelegítőt, javításra szoruló Supraphon lemezjátszót, 36—37-es női szandálokat; — Bűnügyi könyveket, szépirodalmi és fantasztikus történeteket; — Régiségeket: kolbász- és hurkatöltőt, faszenes vasalót, kézi dohányvágót, alpakka kiskanalakat, nagykanalakat, villákat; — Három régi szekrényt ajándékba; — Kertbarátnak, aki ért a mezőgazdasághoz 600 négyszögöl kertet, Budapesttől 40 kilométerre, ház körüli segítségért, virágágyak gondozásáért; — Papírpénzben egy darab 5 forintost és egy darab 10 forintost (1848-ból) és egy darab 100 koronást (1920-ból); — Egy négyszemélyes lakósátort; — A HVG 1984. I. 1.—1985. II. 10. számait, a Capital című német nyelvű közgazdasági lap 1980 és 1982 közötti nyolc példányát és 1985-ös Quelle katalógust; — Egy 2,5 méter magas, háromágú, nem fölkopaszodott, szép fikuszt; — Öt darab Queen nagylemezt, együtt; — Különböző könnyű- és komolyzenei lemezeket.

Cserélnek: Lehetőleg idősebb, 170—175 cm magas férfire való, középszürke, vatelinnal bélelt szövet télikabátot valamint szintén erre az alkatra való öltönyöket egyszemélyes heverőre, fekete, tisztagyapjú, körülbelül 156 cm magas, telt alkatú nőnek való ezüstszürke, csak egyszer használt télikabátot, 39—40-es sötét női csizmára, 10—11 éves kislányoknak való ruhaneműket, hintalóra; — Bélyeget, kis villanyvasútért, elektromos játékért; — Egy 27-es, egy 29-es és egy 30-as műkorcsolyát két 32—36-os görkorcsolyáért vagy más, 7—9 éves gyermeknek való játékért, nagyobb szobanövényért, esetleg berendezett akváriumért, fiú tengeri malacért; — Porlasztós vízpárologtatót quarz faliőráért; — Gyöngybetűs, francia tasztatúrás táskaírógépet és/vagy a Reader's Digest több komplett évfolyamát felhúzható gramofonért; — Az Ezermester 1957 és 1976 közötti teljes évfolyamait valamint 3 darab EM—kiskönyvet értelmező szótárért vagy történelmi tárgyú könyvekért; — Kempingkerékpárt, versenykerékpárt, új bőrlabdát, kalitkát, TT-vasutat, matchboxokat, dobozban jó állapotú kazettás magnóért, 44-es korcsolyáért és 44-es futballcipőért.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 15 óra között, a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

HOKEDLI

Az Otthon Áruházban nemrég egy fehér Szolnok asztalt (939 Ft), egy bordó sarokpadot (2800 Ft) és két bordó Tisza ülőkét (á 261 Ft) vásároltam. A szállítást a Boy-szolgálat végezte 181 forintért. A bordó hokedlik rejtélyes módon narancssárgára változtak, mire megérkeztek. Amikor az áruházban reklamáltam, közölték, hogy bordó ülőke már nincsen. (Ki tudja, talán összecserélték valamelyik megrendelt narancssárgával.) A pénzt — mivel OTP-re vásároltam — vissza nem adhatták. Viszont mondták, ha behozom (!), az ülőkéket kicserélik olyanra, amilyet találok.

Meglepetésemben kishíján leültem. Meg is teszem, ha egy bordó hokedlit találok. Mit csináljak, ez a gyengém!

Csizmadia Lászlóné
Budapest

ZÖLD SAROK

VÍZ, VÍZ...

A Népszínház utca hosszúságában és a Nagyfuvaros utca szélességében van egy sziget és több félsziget. Ezeket kisebb-nagyobb esőzések alkalmával annyira körülveszi a víz, hogy úgyszólván megközelíthetetlenek. A hozzájuk vezető gyalogátkelőhelyek használhatatlanok, a gyalogosok az úttestre kényszerülnek, ahol nem kis veszélynek vannak kitéve a száguldó járművek által, és emellett némi „zuhanyozást" is kénytelenek elszenvedni. Ha a latyaktenger már akkorára dagad, hogy az úttestet is elönti, megjelennek a narancssárga mellényes mentők és hatalmas seprőikkel arrafelé terelik a tenger vizét, ahol kevésbé veszélyes módon el tudják teríteni. És ez így megy évek óta. Megfigyeltem, a legtöbb ilyen felgyülemlett víztömeg alatt van csatornanyílás, de annyira eltömődött, hogy a vizet nem vezeti le. A lefolyók megtisztítása helyett inkább a hagyományos módszereket alkalmazzák. Eső — összegyűlt szennyes víz — nagyseprő — vízterítés. Aztán, mint akik jól végezték dolgukat, továbbállnak. Legalább látták az állampolgárok, hogy a Közterület-fenntartó Vállalat munkásai milyen odaadással dolgoztak. Úgy látszik, ez a járható út és nem az, hogy a Csatornázási Művek figyelmét felhívják az eldugult lefolyókra.

Ha emlékezetem nem csal, létezik egy hatósági jogkörrel fölruházott ellenőri vagy felügyelői testület, amelynek kimondottan az a feladata, hogy az ilyen visszásságokat, amelyek a város tisztaságát veszélyeztetik, följerítsék és megszüntetésükre hathatós intézkedést tegyenek. Lehet, hogy ez az állapot — rajtunk gyalogosokon kívül — senkinek sem tűnt fel?

Domján János
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

vagy a szállítás napján — a közgazdasági és áremelőosztály közvetlenül ad felvilágosítást a 336-380/177 és 226 m.

Ha ilyen osztályok is vannak, akkor már mindent értünk!

(A Zöldért Hírlapban találta Gundel Imre)

Agyban, párnák közt... Szuperkemping!

(Beküldte Molnár Mihály)

Herendi viktóriás padlóváza, Grundig sztereó rádió-magnó, Rakéta porszívó, férfi rövid alsónadrág, új, 120 cm nagyságú, eladók. Telefon: dél-

120 centi? Ez férfinak rövid, na de alsónadrágnak...

(A Magyar Nemzet apróhirdetései között fedezte fel Dr. Simkó Alfrédné)

ázsiai arcú fiatalember volt a padszomszédom. A szőke lány sehol. Ám megláttam helyette valaki mást, aki felért vele. Egy szemüveges rendőrt. Ült a szomszéd szektor szé-

Ami persze gusztus dolga!

(A Népsportból ollózta dr. Sz. A.)

Tegnap egynapos megyénkbe látogatásra érkezett a Lengyel Egyesült Munkáspárt kulturális delegációja. A négytagú küldöttség

Megjegyzésünk: egy újszülött szöveget könnyebb lenne tisztába tenni, mint egy egynapos megyét!

(A Kisalföldben találta N. N. győri olvasónk)

REJTVÉNY A REJTVÉNYBEN

Keresztrejtvényeinkben (is) kifejezetten káros az idegen kifejezések erőltetése, ha közérthető magyar kifejezés áll rendelkezésre. Például a „sokoldalúság" helyett a „polimorfizmus" használata tudatos és elkerülhető nyelvrontást jelent. A rejtvénykészítők (tisztelet a kevés kivételnek) nem a műveltséget akarják növelni, hanem bonyolult betűhalmazoktól igyekeznek mindenáron és a legkényelmesebben megszabadulni. (Egyszerűbb valamilyen lexikonból egy speciális szakkifejezést előbányászni, mint esetleg négyöt, már elhelyezett megfejtés helyére újat keresni.)

Az eldugott szakkifejezések ismerete csak egy-egy szakmán belül jelent tényleges hasznot, a rejtvényfejtők túlnyomó többségének tehát csak a mérgelődés jut. Kipróbáltam jó néhány, általam kipécézett kifejezés ismertségét. Minden esetben művelt, többségükben egyetemi végzettségű kísérleti alanyokat tettem próbára. A felsorolt kifejezéseknek általában csak 10—15 százalékát ismerték. Legtöbbjük nem is érezte szükségét, hogy ezeket megismerje.

Dr. Gebei Ferenc
Budapest

GYERMEKÁLDÁS

című rejtvényünk megfejtése:

— Ha úgy gondolod, hogy ez segít, nem bánom, aludhatunk a folyosón is.

200—200 forintot nyert:

Sain Sándorné, Sáránd, Arany János u. 1. 4272
Hersiczki Lajosné, Bp., Otthon u. 7. 1118
Majvald Vencel, Királd, Béke telep 6.

A nyereményeket postán küldjük el.

TRIBÜN

Szemészeti rendelés az SZTK-ban. Felveszik a páciens adatait.

— Ki javasolta, hogy vizsgáltassa meg a látását?

— A teniszpartnerem.

●

Tehetségkutatás egy nagyegyesületben. Sorban állnak a jelentkezők.

— Milyen csillagképben születtél?

— Bika.

— Ökölvívó leszel. Te?

— Nyilas.

— Sportlövészet. Hát te?

— Szűz.

— Akkor te egyenest az elnökség tagja leszel. Szükség lenne ott néhány ártatlan emberre.

●

Zsúfolt lelátó a Lugano—Kloten jégkorongmérkőzésen. Egyszercsak közli a hangszóró, hogy:

— Fizető nézők száma 4213.

Meccs után megkérdezik a pénztárost.

— Hogy létezik ez? Hiszen legalább hétezren voltunk.

— Igen, igen, de legutóbb háromezerrel többet jelentettem, s most helyre kellett billentenem a mérleget.

Tanulság: ne higgy a nézőszámban — hacsak nem magad hamisítottad.

●

A skót válogatott megnyeri a mexikói világbajnokságot. Óriási öröm az öltözőben. A szövetségi kapitány sugárzó arccal rohan be.

— Fiúk, csodálatosak voltatok. Megérdemeltek egy kis frissítőt. Dalglish, nyisd ki az ablakot.

●

December 20—22-én játszották Münchenben az NSZK—Svédország Davis Kupa döntőt. A nagy teniszcsatát még nagyobb érdeklődés előzte meg. Példaként egy apróhirdetés:

„Két elsőrangú jegyet adok a Davis Kupa döntőre. Központi fekvésű, 2—3 szobás összkomfortos lakás ellenében."

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Kovács koktélivás közben meséli a társaságban:

— Milyen különös: a nagyanyám lovas kocsin járt, de félt az autótól; anyám autón járt, de félt a repülőgéptől; a lányom imád repülni — de fél a lovaktól...

HÁROMKIRÁLYOK

VESZTESÉGES VÁLLALAT

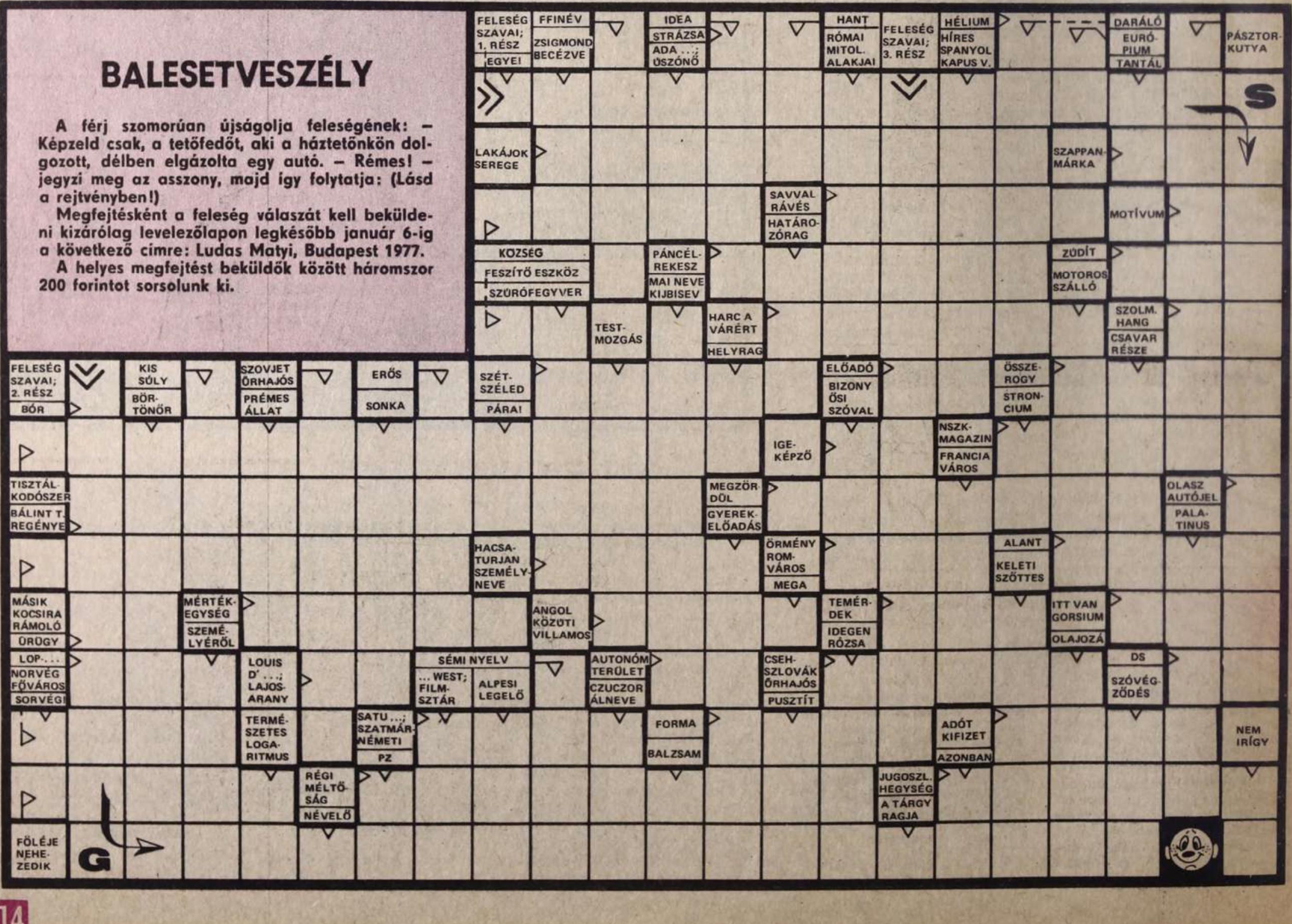

– Igazgató kartárs! Zuhanunk lefelé!
– Keressék meg a fekete dobozt!

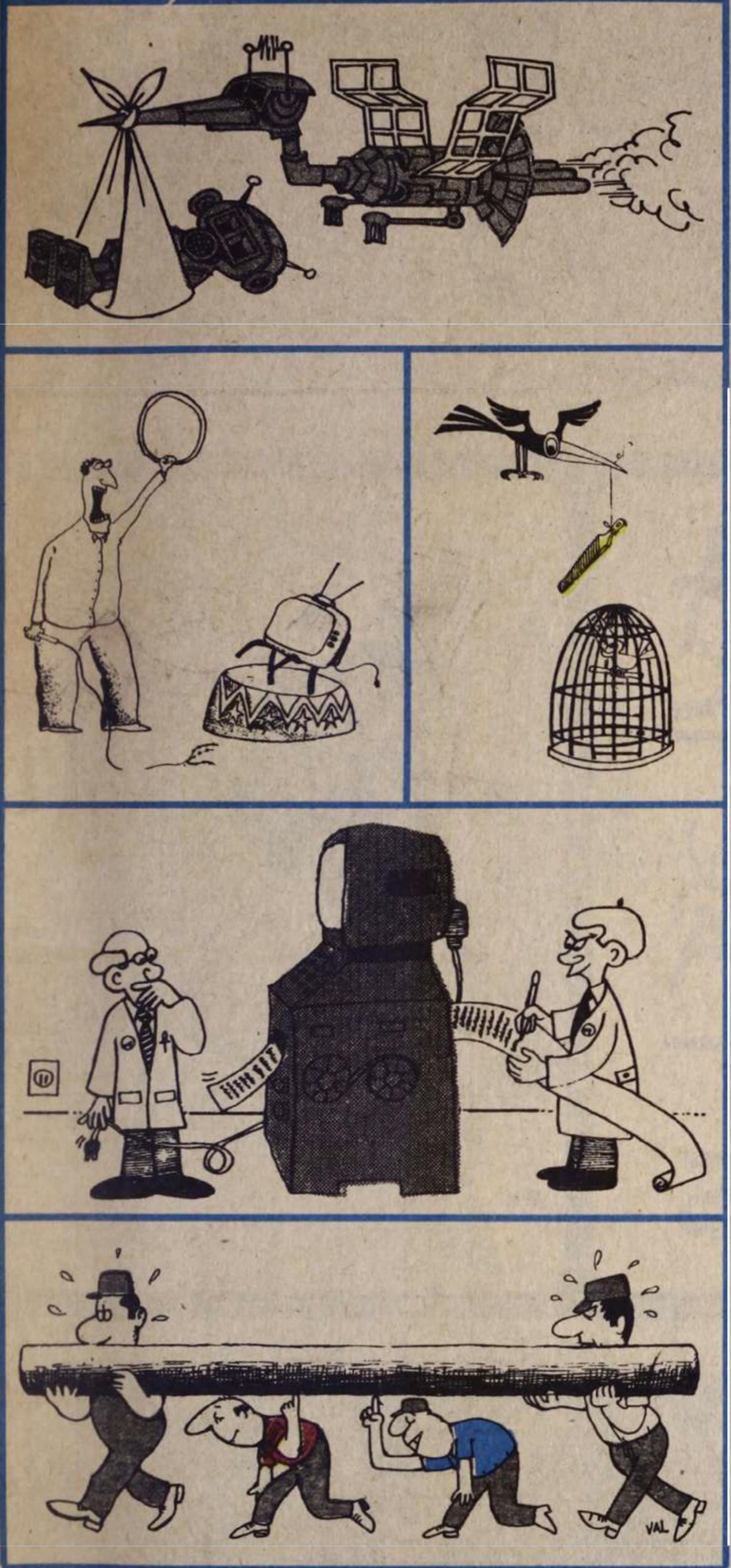
BALESETVESZÉLY

A férj szomorúan újságolja feleségének: – Képzeld csak, a tetőfedőt, aki a háztetőnkön dolgozott, délben elgázolta egy autó. – Rémes! – jegyzi meg az asszony, majd így folytatja: (Lásd a rejtvényben!)

Megfejtésként a feleség válaszát kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 6-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR KUBÁBÓL

BABÉR

Mostanában — sajna — nem nagyon dicsekedhetünk, legalábbis Európára szóló eredményekkel, teljesítményekkel. Talán legkevésbé a sport és a művészetek területén. S ha olykor-olykor mégis: nem mindig azok aratják le a babért, akik kivívták a győzelmet, elérték a páratlan eredményeket.

Mint például — hazánk legszebb leányai. Az egész ország azon háborgott az ősszel, hogy az első helyezettnek, a szépségkirálynőnek (pontosabban: Magyarország Szépének!) meg kellett elégednie egy háromnapos bécsi utazással, míg a hatodik helyezettnek százezer forint és egy egyéves kaliforniai szerződés ütötte szépséges kacsóját, s ráadásul ezekben a hideg, ködös, nyirkos napokban az Indiai-óceán napfényes-pálmafás luxusszigetein süttethette tökéletes alakját a Nappal.

Vagy egy másik eset: a minap ünnepelték Párizsban az 1984—85. év labdarúgó gólkirályait. (Még egy ország nélküli király!) Hazánkat — gólkirályunkként — Détári Lajos képviselte, ő vette át a királyi jutalmat. Holott ez a dicsőség tulajdonképpen Kiprich Józsefnek járt volna, mert társánál kevesebb mérkőzésen rúgott ugyanannyi gólt, s így a szabályok szerint őt illette volna a korona.

Apropó, gólok! Panaszkodik az őszi forduló sereghajtó csapatának edzője: elcsábították legjobb játékosait, holott nála ugyanannyit kereshettek volna, mint más egyesületnél. Mégis: van, ahol — rejtélyes pénzforrásokból — ugyanolyan, sőt gyöngébb teljesítményért több gólprémiumot lehet osztani, mint ott, ahol betartják az erre vonatkozó rendelkezéseket. Tehát nem a jobb kapja a többet, hanem az, aki ügyesebben helyezkedik. No nem a pályán, hanem a kassza előtt. . .

Nem sokkal különb a helyzet a hazai filmvilágban sem. Példa: az ambiciózus filmrendező főszereplőnőt keresett új filmjéhez. Behívta hát próbafelvételekre színjátszásunk kitűnőségeit. A szerepet végül is egy amatőrre — merő véletlenségből saját élete párjára — bízta. A hölgy meg is felelt az előzetes várakozásoknak: eljátszotta a film főszerepét — az arra sokkal inkább érdemesebbek előtt — tökéletesen amatőr színvonalon.

Hosszan sorolhatánk még a hasonló ügyeket, így a kitűnő rajzfilmrendezőét, akit meghívtak Amerikába, Oscar-díjának személyes átvételére, de — hogy-hogy nem — itthon felejtődött, s helyette a hivatalos kiküldött aratta le a tapsokat, s töltött néhány kellemes napot az Egyesült Államokban. Vagy éppen az ismert színpadi szerzőét, aki csak az újságokból értesült arról, hogy színműve az első díjat nyerte el egy külföldi színházi fesztiválon, s így a babér nem az ő, hanem az éppen jelenlevő rendező fejére hullott.

Csupán egyvalami vigasztalhatja a „lemaradt" győzteseket, nyerteseket, kitüntetetteket: a hibákért, mulasztásokért se mindig annak húzzák el a nótáját, aki elkövette . . .

Garai Tamás

ÖT DEKA PÁRIZSI

– Nem is tudtam, főmérnök úr, hogy nyugdíjba ment . . .

TERÁPIA

– Hosszú ideig várakoztatjuk a betegeket, közben néhányan mindig meggyógyulnak . . .

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
86.2308/20-01
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

SZILVESZTERÉJI ELSŐSEGÉLY

VÁLLALATI HOUDINI

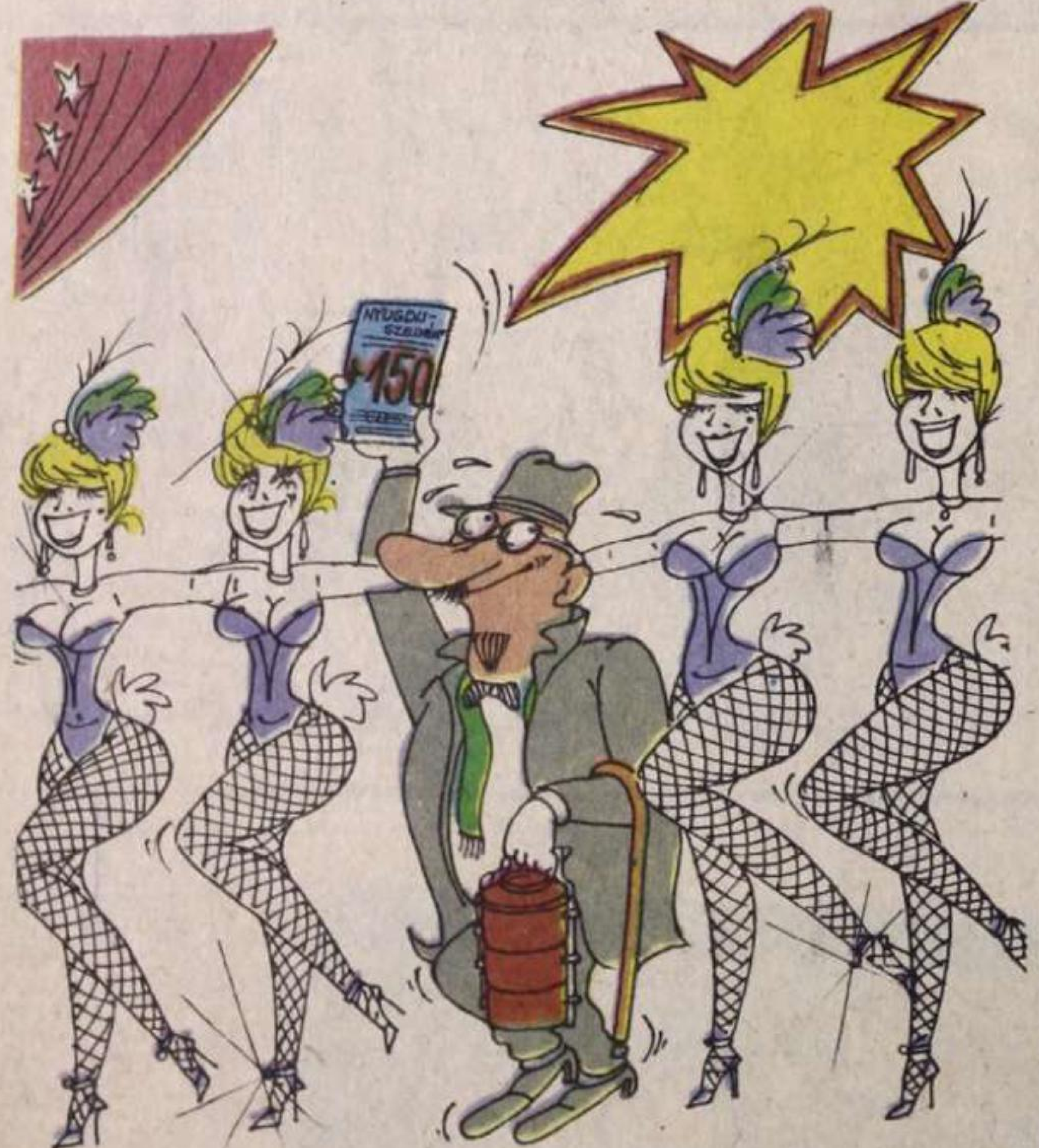

AKTUÁLIS

– Milyen jó, hogy kaptunk a fűtésszerelőtől ugrókötelet!

CSAK 70 ÉVEN FELÜLIEKNEK!

– Most már mulathatunk! Százötvennel emelték a nyugdijamat!

UNALMAS TÉLI ESTÉK

– Adok horrorkazettáért cserébe jó kis pornót.